

Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος

ΜΕΡΟΣ 1 — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1—Πεδίο Εφαρμογής

Άρθρο 2—Ορισμοί

Άρθρο 3—Υποκείμενα του φόρου

Άρθρο 4—Φορολογική κατοικία

Άρθρο 5—Εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα

Άρθρο 6—Μόνιμη Εγκατάσταση

Άρθρο 7—Φορολογητέο εισόδημα

Άρθρο 8—Φορολογικό έτος [να αποσαφηνιστεί]

Άρθρο 9—Πίστωση φόρου αλλοδαπής

ΜΕΡΟΣ ΙΙ — ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Κεφάλαιο 1—Γενικά

Άρθρο 10— Αντικείμενο του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων

Άρθρο 11—Εξαρτώμενα μέλη

Κεφάλαιο 2—Εισόδημα από μισθωτή εργασία

Άρθρο 12—Εισόδημα από μισθωτή εργασία

Άρθρο 13—Παροχές σε είδος

Άρθρο 14— Απαλλαγές εισοδήματος από μισθωτή εργασία

Άρθρο 15—Φορολογικός συντελεστής

Άρθρο 16—Αφορολόγητο όριο εισοδήματος (φορολογική έκπτωση)

Κεφάλαιο 3—Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

Άρθρο 17— Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

Άρθρο 18—Εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες

Άρθρο 19— Μη-εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες (περιοριστικός κατάλογος)

Άρθρο 20—Αποσβέσεις

Άρθρο 21—Αποτίμηση αποθεμάτων και ημικατεργασμένων προϊόντων

Άρθρο 22—Επισφαλείς απαιτήσεις

Άρθρο 23— Μεταφορά ζημιών

Άρθρο 24— Έμμεση μέθοδος προσδιορισμού κερδών

Άρθρο 25—Φορολογικός συντελεστής

Κεφάλαιο 4—Προσωπικές μειώσεις φόρου

Άρθρο 26—Μειώσεις φόρου για εξαρτώμενα μέλη

Άρθρο 27—Μειώσεις φόρου για ιατρικές δαπάνες

Άρθρο 28—Μειώσεις φόρου για διατροφή

Άρθρο 29—Μειώσεις φόρου για δωρεές

Άρθρο 30 — Πίστωση φόρου και φορολογούμενοι που δεν έχουν κατοικία τους στην Ελλάδα

Κεφάλαιο 5—Εισόδημα από επενδύσεις

Άρθρο 31— Εισόδημα από επενδύσεις

Άρθρο 32—Μερίσματα

Άρθρο 33—Τόκοι

Άρθρο 34—Δικαιώματα (royalties)

Άρθρο 35—Ενοίκια

Άρθρο 36—Φορολογικός συντελεστής

Κεφάλαιο 6— Κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου

Άρθρο 37—Μεταβίβαση ακίνητης περιουσίας

Άρθρο 38—Μεταβίβαση τίτλων

Άρθρο 39—Φορολογικός συντελεστής

Κεφάλαιο 1—Γενικά

Άρθρο 40—Αντικείμενο της φορολογίας εισοδήματος νομικών οντοτήτων

Άρθρο 41—Υποκείμενα του φόρου

Άρθρο 42—Απαλλασσόμενες νομικές οντότητες

Κεφάλαιο 2—Φορολογητέο εισόδημα

Άρθρο 43—Επιχειρηματικό κέρδος

Άρθρο 44—Απαλλαγή ενδοομιλικών μερισμάτων

Άρθρο 45—Υποκεφαλαιοποίηση

Άρθρο 46—Ενδοομιλικές συναλλαγές

Άρθρο 47—Μεταφορά λειτουργιών

Άρθρο 48—Εισφορές ενεργητικού έναντι μετοχών

Άρθρο 49—Ανταλλαγή μετοχών

Άρθρο 50—Συγχωνεύσεις και διασπάσεις

Άρθρο 51—Εκκαθάριση

Κεφάλαιο 3—Φορολογικός συντελεστής

Άρθρο 52—Φορολογικός συντελεστής

ΜΕΡΟΣ IV—ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ

Κεφάλαιο 1—Φορολόγηση στην πηγή

Άρθρο 53— Φορολόγηση στην πηγή

Άρθρο 54—Φορολογικός συντελεστής

Κεφάλαιο 2— Παρακράτηση φόρου

Άρθρο 55—Υπόχρεοι σε παρακράτηση

Άρθρο 56—Πληρωμές υποκείμενες σε παρακράτηση

Άρθρο 57—Απαλλαγή για ορισμένες ενδοομιλικές πληρωμές

Άρθρο 58—Συντελεστής παρακράτησης φόρου

ΜΕΡΟΣ 5 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 59—Υποβολή φορολογικής δήλωσης

Άρθρο 60—Υποβολή δήλωσης απόδοσης παρακρατούμενου φόρου

Άρθρο 61—Τριμηνιαίες προκαταβολές φόρου

ΜΕΡΟΣ 6—ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62—Μεταβατικές διατάξεις

Άρθρο 63—Θέση σε ισχύ

-- -- --
[ΤΕΛΟΣ]

Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος

ΜΕΡΟΣ 1 — ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1—Πεδίο Εφαρμογής

Ο Κώδικας Φορολογίας Εισοδήματος (εφεξής ως «Κώδικας») ρυθμίζει:

- α) τη Φορολογία Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων
- β) τη Φορολογία Εισοδήματος Νομικών Οντοτήτων, και
- γ) τους Παρακρατούμενους Φόρους.

Άρθρο 2—Ορισμοί

Οι όροι που χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του παρόντος Κώδικα έχουν την έννοια που προβλέπει η κείμενη νομοθεσία, εκτός εάν ο παρών Κώδικας ορίζει διαφορετικά.

Για τους σκοπούς του παρόντος ισχύουν οι κάτωθι ορισμοί:

- α) Ως «φορολογούμενος» νοείται κάθε πρόσωπο που υπόκειται σε φόρο εισοδήματος σύμφωνα με τον παρόντα Κώδικα,
- β) Ως «πρόσωπο» νοείται κάθε φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, ενώσεις φυσικών ή νομικών οντοτήτων, ή οποιοσδήποτε συνδυασμός αυτών,
- γ) Ως «υπόχρεος σε παρακράτηση» νοείται κάθε πρόσωπο που υποχρεούται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα τις διατάξεις του παρόντος.
- δ) Ως «δημόσιος λειτουργός» νοείται κάθε δημόσιος υπάλληλος στον οποίο ο Γενικός Γραμματέας Φορολογικής Διοίκησης αναθέτει μία αναρμοδιότητα,
- ε) Ως «συγγενικό πρόσωπο ή συνδεδεμένο πρόσωπο» σημαίνει οποιοδήποτε πρόσωπο, το οποίο συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στη διοίκηση, τον έλεγχο ή το κεφάλαιο άλλου προσώπου με το οποίο έχει συγγένεια/συνδέεται. Ειδικότερα, τα ακόλουθα πρόσωπα θεωρούνται «συγγενικά πρόσωπα/συνδεδεμένα πρόσωπα»:
 - i) φυσικό πρόσωπο και ο/η σύζυγος του, ανιόντες σε ευθεία γραμμή ή κατιόντες σε ευθεία γραμμή,
 - ii) εταιρεία και κάθε πρόσωπο που κατέχει άμεσα ή έμμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον εικοσιπέντε (25) τοις εκατό, βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα σε κέρδη ή δικαιώματα ψήφου της εταιρείας,
 - iii) δύο ή περισσότερες εταιρείες εάν κάποιο τρίτο πρόσωπο κατέχει άμεσα ή έμμεσα μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον εικοσιπέντε (25) τοις εκατό, βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα σε κέρδη ή δικαιώματα ψήφου σε κάθε εταιρεία.
 - iv) κάθε πρόσωπο που ενεργεί ή είναι πιθανό να ενεργήσει σύμφωνα με τις οδηγίες, τα αιτήματα, τις υποδείξεις ή τις επιθυμίες άλλου προσώπου ή σε περίπτωση που και τα δύο πρόσωπα ενεργούν ή είναι πιθανό να ενεργήσουν σύμφωνα με τις οδηγίες, τα αιτήματα, τις υποδείξεις ή τις επιθυμίες τρίτου προσώπου, ανεξαρτήτως εάν αυτές οι οδηγίες, τα αιτήματα, οι υποδείξεις ή οι επιθυμίες κοινοποιηθούν.

Τα σημεία ii) iii) και iv) ισχύουν για νομικές οντότητες αναλόγως.

Άρθρο 3—Υποκείμενα του φόρου

1. Οι φορολογούμενοι που έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα υπόκεινται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά τους που προκύπτει στην ημεδαπή και την αλλοδαπή (παγκόσμιο

εισόδημα) και αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος.

2. Οι φορολογούμενοι που δεν έχουν την φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα υπόκεινται σε φόρο για το φορολογητέο εισόδημά τους που προκύπτει Ελλάδα και αποκτάται μέσα σε ορισμένο φορολογικό έτος.

Άρθρο 4—Φορολογική κατοικία

1. Ένα φυσικό πρόσωπο θεωρείται φορολογικός κάτοικος Ελλάδας, εφόσον:

- α) έχει στην Ελλάδα τη μόνιμη ή κύρια κατοικία του, ή τη συνήθη διαμονή του, ή το κέντρο των ζωτικών του συμφερόντων (προσωπικούς, οικονομικούς ή κοινωνικούς δεσμούς), ή
- β) είναι προξενικός, διπλωματικός ή δημόσιος λειτουργός παρόμοιου καθεστώτος που έχει την ελληνική ιθαγένεια και υπηρετεί στην αλλοδαπή

2. Ένα φυσικό πρόσωπο που έχει φυσική παρουσία στην Ελλάδα για χρονικό διάστημα άνω των εκατόν ογδόντα τριών (183) ημερών εντός οποιασδήποτε δωδεκάμηνης περιόδου, αδιαλείπτως ή με διαλείμματα, είναι φορολογικός κάτοικος Ελλάδος για το φορολογικό έτος στη διάρκεια του οποίου συμπληρώνεται η δωδεκάμηνη περίοδος.

3. Μία νομική οντότητα θεωρείται φορολογικός κάτοικος Ελλάδας για οποιοδήποτε φορολογικό έτος, εφόσον:

- α) συστάθηκε ή ιδρύθηκε σύμφωνα με το ελληνικό δίκαιο,
- β) έχει την καταστατική έδρα του στην Ελλάδα, ή
- γ) ο τόπος άσκησης πραγματικής διοίκησης είναι στην Ελλάδα οποιαδήποτε περίοδο στη διάρκεια εκείνου του φορολογικού έτους.

4. Ο 'τόπος άσκησης πραγματικής διοίκησης' ορίζεται ότι είναι στην Ελλάδα με βάση τα —πραγματικά περιστατικά και τις συνθήκες που λαμβάνουν υπόψη ιδίως τα ακόλουθα:

- α) τον τόπο άσκησης καθημερινής διοίκησης,
- β) τον τόπο λήψης στρατηγικών αποφάσεων,
- γ) την κατοικία των μετόχων, μεριδιούχων ή εταίρων
- δ) τον τόπο ετήσιας γενικής συνέλευσης των μετόχων,
- ε) τον τόπο τήρησης βιβλίων και στοιχείων,
- στ) τον τόπο συνεδριάσεων του Διοικητικού Συμβουλίου ή όποιου άλλου εκτελεστικού οργάνου διοίκησης
- ζ) την κατοικία των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου ή όποιου άλλου εκτελεστικού οργάνου διοίκησης.

Άρθρο 5—Εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα

1. Εισόδημα που προκύπτει στην Ελλάδα είναι:

- α) Το εισόδημα από μισθωτή εργασία που παρέχεται στην Ελλάδα,
- β) Το εισόδημα από υπηρεσίες διοίκησης, συμβουλευτικές και τεχνικές που παρέχονται στην Ελλάδα,
- γ) Το εισόδημα από καλλιτεχνικές και αθλητικές δραστηριότητες που παρέχονται στην Ελλάδα,
- δ) Το εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα που ασκεί αλλοδαπός μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα
- ε) Το εισόδημα από την μεταβίβαση παγίων περιουσιακών στοιχείων από αλλοδαπό που ασκεί επιχειρηματική δραστηριότητα μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα
- στ) Το εισόδημα από ακίνητη περιουσία καθώς και το εισόδημα από λοιπά δικαιώματα που προκύπτουν από την ακίνητη περιουσία, εφόσον τα ακίνητα βρίσκονται στην Ελλάδα

- ζ) Το εισόδημα από την πώληση ακίνητης περιουσίας η οποία βρίσκεται στην Ελλάδα
- η) Το εισόδημα από την πώληση εταιρικών μεριδίων ή ποσοστών συμμετοχής, ή μετοχών εφόσον οι νομικές οντότητες έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα
- θ) Το εισόδημα από μερίσματα ή λοιπά διανεμόμενα ποσά από ανώνυμες εταιρείες που έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα
- ι) Το εισόδημα από κέρδη ή λοιπά διανεμόμενα ποσά από λοιπές νομικές οντότητες, εκτός ανωνύμων εταιρειών, εφόσον αυτά έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα
- ια) Το εισόδημα από τόκους καταβληθέντες ή πιστωθέντες από κάτοικο Ελλάδας ή αλλοδαπής μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα
- ιβ) Το εισόδημα από δικαιώματα που εισπράττεται από κάτοικο Ελλάδας ή αλλοδαπής μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα.
- ιγ) Κάθε άλλο εισόδημα πηγής Ελλάδας που δεν εμπίπτει στις από α' έως ιβ' περιπτώσεις

2. Ως εισόδημα που προκύπτει στην αλλοδαπή νοείται κάθε εισόδημα που δεν προκύπτει στην Ελλάδα σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

Άρθρο 6—Μόνιμη Εγκατάσταση

1. Ως 'μόνιμη εγκατάσταση' νοείται ο καθορισμένος τόπος επιχειρηματικών δραστηριοτήτων μέσω του οποίου διεξάγονται εν όλω ή εν μέρει οι δραστηριότητες της επιχείρησης..
2. Ο όρος «μόνιμη εγκατάσταση» περιλαμβάνει:
 - α) τον τόπο της διοίκησης,
 - β) τα υποκαταστήματα,
 - γ) τα γραφεία,
 - δ) τα εργοστάσια,
 - ε) τα εργαστήρια, και
 - στ) τα ορυχεία, μεταλλεία, οι πηγές πετρελαίου ή αερίου, τα λατομεία ή οποιοσδήποτε άλλος τόπος εξόρυξης φυσικών πόρων.
3. Το εργοτάξιο ή ένα έργο κατασκευής ή συναρμολόγησης θεωρείται ότι συνιστά μόνιμη εγκατάσταση, μόνον εφόσον διαρκεί για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των δώδεκα (12) μηνών.
4. Ανεξάρτητα από τις παραπάνω διατάξεις του παρόντος Άρθρου, ο όρος 'μόνιμη εγκατάσταση' θεωρείται ότι δεν καταλαμβάνει:
 - α) τη χρήση εγκαταστάσεων αποκλειστικά για το σκοπό της αποθήκευσης, έκθεσης, ή παράδοσης των αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση
 - β) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την αποθήκευση, έκθεση ή παράδοση
 - γ) τη διατήρηση αποθέματος αγαθών ή εμπορευμάτων που ανήκουν στην επιχείρηση αποκλειστικά με σκοπό την επεξεργασία από άλλη επιχείρηση
 - δ) τη διατήρηση καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό την αγορά αγαθών ή εμπορευμάτων ή τη συλλογή πληροφοριών για την επιχείρηση
 - ε) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό τη διεξαγωγή από την επιχείρηση κάθε άλλης δραστηριότητας προπαρασκευαστικού ή βοηθητικού χαρακτήρα,
 - στ) τη διατήρηση ενός καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων αποκλειστικά με σκοπό το συνδυασμό εργασιών που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' έως ε' της , εφόσον η συνολική δραστηριότητα του καθορισμένου τόπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων που προκύπτει από τον εν λόγω συνδυασμό έχει προπαρασκευαστικό ή βοηθητικό χαρακτήρα.
5. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2, όταν ένα πρόσωπο, διαφορετικό από

τον ανεξάρτητο πράκτορα για τον οποίο εφαρμόζεται η παράγραφος 6, ενεργεί για λογαριασμό της επιχείρησης και έχει και συνήθως ασκεί την εξουσία στην Ελλάδα να συνάπτει συμφωνίες στο όνομα της επιχείρησης, τότε η επιχείρηση αυτή θεωρείται ότι έχει τη μόνιμη εγκατάστασή της στην Ελλάδα αναφορικά με τις εργασίες που το πρόσωπο αυτό αναλαμβάνει για λογαριασμό της, εκτός αν οι εργασίες του εν λόγω προσώπου συνίστανται στις αναφερόμενες στην παράγραφο 4, οι οποίες αν διενεργούνταν μέσω ενός καθορισμένου τύπου επιχειρηματικών δραστηριοτήτων, δεν θα καθιστούσαν τον τόπο αυτό μόνιμη εγκατάσταση σύμφωνα με τα οριζόμενα σε εκείνη την παράγραφο.

6. Μία επιχείρηση δεν θεωρείται ότι έχει τη μόνιμη εγκατάστασή της στην Ελλάδα αν η δραστηριότητά της περιορίζεται στη διεξαγωγή εργασιών μέσω μεσίτη, γενικού αντιπροσώπου με προμήθεια ή οποιουδήποτε άλλου ανεξάρτητου πράκτορα, υπό τον όρο ότι τα πρόσωπα αυτά ενεργούν στο πλαίσιο της συνήθους επιχειρηματικής τους δραστηριότητας.

7. Το γεγονός ότι μία επιχείρηση που είναι φορολογικός κάτοικος στην Ελλάδα ελέγχει ή ελέγχεται από μία άλλη που είναι κάτοικος άλλου κράτους δεν καθιστά, αφ'εαυτού, καμία από τις δύο επιχειρήσεις μόνιμη εγκατάσταση της άλλης.

Άρθρο 7—Φορολογητέο εισόδημα

1. Φορολογητέο εισόδημα είναι το εισόδημα που απομένει μετά την αφαίρεση των δαπανών που εκπίπτουν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος Κώδικα από τα ακαθάριστα έσοδα.

2. Ο παρών κώδικας αναγνωρίζει τις κάτωθι κατηγορίες ακαθάριστων εσόδων:

- α) Εισόδημα από μισθωτές υπηρεσίες
- β) Εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα
- γ) Εισόδημα από επενδύσεις, και
- δ) Εισόδημα από υπεραξία μεταβίβασης κεφαλαίου.

Άρθρο 8—Φορολογικό έτος [να αποσαφηνιστεί]

1. Το φορολογικό έτος ταυτίζεται με το ημερολογιακό έτος.

2. Μία νομική οντότητα η οποία ανήκει κατά ποσοστό άνω του πενήντα τοις εκατό (50%) σε αλλοδαπή νομική οντότητα μπορεί να κάνει χρήση της διαχειριστικής περιόδου της μητρικής εταιρείας ως φορολογικό έτος. Σε καμία περίπτωση το φορολογικό έτος δεν δύναται να υπερβαίνει τους 12 μήνες. Οι φορολογικές διατάξεις που ισχύουν στη διάρκεια του φορολογικού έτους κατά το οποίο λήγει η διαχειριστική περίοδος ισχύουν καθ' όλη τη διαχειριστική περίοδο.

3. Σε περίπτωση που ο φορολογούμενος προβαίνει σε έναρξη ή παύση δραστηριοτήτων στη διάρκεια του φορολογικού έτους, το πρώτο φορολογικό έτος λήγει στις 31 Δεκεμβρίου, και το τελευταίο φορολογικό έτος αρχίζει την 1^η Ιανουαρίου.

Άρθρο 9—Πίστωση φόρου αλλοδαπής

1. Εάν κατά τη διάρκεια του φορολογικού έτους ένας φορολογούμενος που έχει φορολογική κατοικία στην Ελλάδα αποκτά εισόδημα στην αλλοδαπή, ο καταβλητέος φόρος εισοδήματος του εν λόγω φορολογούμενου όσον αφορά στο εν λόγω εισόδημα μειώνεται κατά το ποσό του φόρου που καταβλήθηκε στην αλλοδαπή για αυτό το εισόδημα. Η καταβολή του ποσού του φόρου στην αλλοδαπή αποδεικνύεται με πρόσφορα δικαιολογητικά έγγραφα, όπως εκκαθαριστικό σημείωμα, βεβαίωση παρακράτησης φόρου ή κάθε άλλο παρεμφερές έγγραφο που προσδιορίζει η Φορολογική Διοίκηση.

2. Η μείωση του φόρου εισοδήματος που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο δεν δύναται να υπερβαίνει το ποσό του φόρου που αναλογεί για το εισόδημα αυτό στην Ελλάδα.

ΜΕΡΟΣ ΙΙ — ΦΟΡΟΣ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΦΥΣΙΚΩΝ ΠΡΟΣΩΠΩΝ

Κεφάλαιο 1—Γενικά

Άρθρο 10— Αντικείμενο του φόρου εισοδήματος φυσικών προσώπων

Ετήσιος φόρος που επιβάλλεται στο εισόδημα που αποκτούν φυσικά πρόσωπα και ονομάζεται «φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων».

Άρθρο 11—Εξαρτώμενα μέλη

1. Ως εξαρτώμενα μέλη του φορολογούμενου, υπό την προϋπόθεση ότι ανήκουν στην ίδια οικογένεια, νοούνται:

- α) ο (η) σύζυγος, εφόσον δεν έχει ίδια εισοδήματα οποιασδήποτε πηγής,
- β) άγαμα τέκνα, εφόσον είναι:
 - i) ανήλικα,
 - ii) ενήλικα έως 25 ετών και εγγεγραμμένα ως σπουδαστές ή φοιτητές σε αναγνωρισμένο εκπαιδευτικό ίδρυμα της Ελλάδας ή της αλλοδαπής. Η περίοδος κατά την οποία θεωρούνται εξαρτώμενα μέλη μπορεί να παραταθεί έως 2 έτη, εφόσον εγγραφούν στο μητρώο ανέργων της ημεδαπής, ή
 - iii) υπηρετούν τη στρατιωτική θητεία τους.
- γ) τα παρακάτω φυσικά πρόσωπα με ποσοστό νοητικής ή σωματικής αναπηρίας τουλάχιστον 67%, εφόσον είναι άγαμα, διαζευγμένα ή σε χηρεία:
 - i) τέκνα του φορολογούμενου,
 - ii) αδέρφια του φορολογούμενου.
- δ) γονείς και απώτεροι ανιόντες,
- ε) ανήλικα ορφανά που έχουν έως τρίτου βαθμού συγγένεια με το φορολογούμενο ή το (σύζυγό) του (της).

2. Τα φυσικά πρόσωπα που αναφέρονται στις περιπτώσεις (β), (δ), και (ε) της παραγράφου 1 δεν θεωρούνται εξαρτώμενα μέλη, εάν το ετήσιο εισόδημά τους υπερβαίνει το ποσό των 3.000 ευρώ. Τα φυσικά πρόσωπα της περίπτωσης γ) της παραγράφου 1, δεν θεωρούνται εξαρτώμενα μέλη, εάν το ετήσιο εισόδημά τους υπερβαίνει το ποσό των 6.000 ευρώ.

3. Κατά την εφαρμογή της παραγράφου 2, δεν λαμβάνονται υπόψη τα παρακάτω εισοδήματα:

- α) εισόδημα ανηλικών τέκνων, το οποίο προστίθεται στο εισόδημα του γονέα ,
- β) εισόδημα από επενδύσεις ή υπεραξία από δικαιώματα τα οποία έχουν επαχθεί σε ανήλικα τέκνα με κληρονομιά,
- γ) διατροφή που καταβάλλεται στο ανήλικο με δικαστική απόφαση ή συμβολαιογραφική πράξη
- δ) προνοιακά επιδόματα αναπηρίας που χορηγούνται από το κράτος ή συναφείς παροχές από ασφαλιστικές εταιρείες.

Κεφάλαιο 2—Εισόδημα από μισθωτή εργασία

Άρθρο 12—Εισόδημα από μισθωτή εργασία

1. Το εισόδημα από μισθωτή εργασία περιλαμβάνει τα πάσης φύσεως ακαθάριστα εισοδήματα σε χρήμα ή σε είδος που αποκτώνται στο πλαίσιο υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης.
2. Εργασιακή σχέση υφίσταται όταν ένα φυσικό πρόσωπο προσλαμβάνεται για να παρέχει υπηρεσίες:
 - α) στο πλαίσιο σύμβασης εργασίας σύμφωνα με το εργατικό δίκαιο,
 - β) βάσει σύμβασης, προφορικής ή έγγραφης, με την οποία το φυσικό πρόσωπο αποκτά σχέση εξαρτημένης εργασίας με άλλο πρόσωπο, το οποίο έχει το δικαίωμα να ορίζει και να ελέγχει τον τρόπο, το χρόνο, και τον τόπο εκτέλεσης των υπηρεσιών,
 - γ) οι οποίες ρυθμίζονται από τη νομοθεσία περί μισθολογίου και ειδικών μισθολογίων των Υπαλλήλων και Λειτουργών του Δημοσίου,
 - δ) ως διευθυντής ή μέλος του ΔΣ εταιρείας ή διαχειριστής κάθε άλλου συναφούς οργανισμού,
 - ε) ως δικηγόρος έναντι πάγιας αντιμισθίας για την παροχή νομικών υπηρεσιών
 - στ) βάσει συμβάσεων παροχής υπηρεσιών ή συμβάσεων έργου, οι οποίες έχουν συναφθεί με όχι περισσότερα από τρία (3) πρόσωπα, ή —σε περίπτωση υπέρβασης αυτού του αριθμού—, ο φορολογούμενος αποκτά τουλάχιστον εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) των ακαθάριστων εισοδημάτων του από ένα (1) πρόσωπο.
3. Ως ακαθάριστα εισοδήματα από μισθωτή εργασία θεωρούνται τα εξής:
 - α) ημερομίσθια, μισθός, επίδομα αδείας, επίδομα ασθενείας, αποζημίωση μη ληφθείσας άδειας, αμοιβές, προμήθειες, επιμίσθια και φιλοδορήματα,
 - β) επιδόματα περιλαμβανομένων του επιδόματος κόστους διαβίωσης, της ημερήσιας αποζημίωσης, του επιδόματος ενοικίου, της αποζημίωσης εξόδων φιλοξενίας ή ταξιδιού,
 - γ) αποζημίωση εξόδων στα οποία έχει υποβληθεί ο εργαζόμενος ή συγγενικό πρόσωπο του εργαζομένου,
 - δ) παροχή οποιασδήποτε μορφής που λαμβάνει ο εργαζόμενος πριν την έναρξη της εργασιακής σχέσης,
 - ε) αποζημιώσεις για τη λύση ή καταγγελία της εργασιακής σχέσης,
 - στ) συντάξεις,
 - ζ) κάθε άλλη παροχή που εισπράττεται έναντι υφιστάμενης, παρελθούσας ή μελλοντικής εργασιακής σχέσης.

Άρθρο 13—Παροχές σε είδος

1. Ανεξάρτητα από τις διατάξεις των παραγράφων 2, 3, και 4, οποιεσδήποτε παροχές σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή [συγγενικό πρόσωπο αυτού] συνυπολογίζονται στο φορολογητέο εισόδημα του στην αγοραία αξία τους, εφόσον η αξία κάθε μίας παροχής σε είδος υπερβαίνει το ποσό των 100 ευρώ και η συνολική αξία τους δεν υπερβαίνει το ποσό των 300 ευρώ ανά φορολογικό έτος.
2. Η αγοραία αξία της παραχώρησης ενός οχήματος σε εργαζόμενο ή εταίρο, ή μέτοχο, ή μεριδιούχο από ένα φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα, για οποιοδήποτε χρονικό διάστημα ενός φορολογικού έτους, υπολογίζεται στο 20 τοις εκατό (20%) της τελευταίας γνωστής αξίας που αναφέρεται στον τιμοκατάλογο του εν λόγω οχήματος.
3. Οι παροχές σε είδος με τη μορφή δανείου, συμπεριλαμβανομένης της προκαταβολής μισθού προς εργαζόμενο, ή εταίρο ή μέτοχο ή μεριδιούχο από ένα φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα περιβάλλονται τη μορφή έγγραφης συμφωνίας και αποτιμώνται με βάση το ποσό της διαφοράς που προκύπτει μεταξύ των τόκων που θα κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του ημερολογιακού μήνα κατά τον οποίο έλαβε την παροχή, εάν το επιτόκιο υπολογισμού των τόκων ήταν το μέσο επιτόκιο

αγοράς όπως ορίζεται με απόφαση του Υπουργού κατά τον ίδιο μήνα :και των τόκων που κατέβαλε ο εργαζόμενος στη διάρκεια του εν λόγω ημερολογιακού μήνα, εφόσον κατέβαλε τόκους., υπερβαίνουν τους τόκους
Σε περίπτωση που δεν υφίσταται έγγραφη συμφωνία δανείου, το σύνολο του αρχικού κεφαλαίου λογίζεται ως παροχή σε είδος.

4. Η αγοραία αξία των παροχών σε είδος που λαμβάνει ένας εργαζόμενος ή εταίρος ή μέτοχος ή μεριδιούχος από νομική οντότητα με τη μορφή δικαιωμάτων προαίρεσης απόκτησης μετοχών προσδιορίζεται κατά το χρόνο άσκησης του δικαιώματος προαίρεσης ή μεταβίβασής του και ανεξαρτήτως εάν συνεχίζει να ισχύει η εργασιακή σχέση. Η αγοραία αξία άσκησης δικαιώματος είναι η τιμή κλεισίματος της μετοχής στο χρηματιστήριο μειωμένη κατά την τιμή διάθεσης του δικαιώματος στον αποδέκτη σύμφωνα με το πρόγραμμα.

Άρθρο 14— Απαλλαγές εισοδήματος από μισθωτή εργασία

1. Τα ακόλουθα έσοδα εξαιρούνται από τον υπολογισμό του εισοδήματος από μισθωτή εργασία:

- α) Η αποζημίωση εξόδων που έχουν καταβληθεί από τον εργαζόμενο αποκλειστικά για σκοπούς της επιχειρηματικής δραστηριότητας του εργοδότη,
- β) Έξοδα κίνησης που καταβάλλονται από τον εργοδότη για υπηρεσιακούς λόγους, εφόσον αφορούν έξοδα κίνησης που πραγματοποιήθηκαν από τον εργαζόμενο κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας του
- γ) συνταξιοδοτικές εισφορές που καταβάλλονται από τον εργοδότη για λογαριασμό του εργαζομένου στο κρατικό σύστημα κοινωνικής ασφάλισης,
- δ) Η εφάπαξ καταβαλλόμενη παροχή από ταμεία πρόνοιας και ασφαλιστικούς οργανισμούς του Δημοσίου στους ασφαλισμένους και τα εξαρτώμενα πρόσωπα του ασφαλισμένου ,
- ε) εισόδημα από μισθωτή εργασία το οποίο αποκτούν φυσικά πρόσωπα που δεν έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα για παροχή υπηρεσιών στην Ελλάδα από εργοδότη ο οποίος δεν είναι φορολογικός κάτοικος στην Ελλάδα,
- στ) κουπόνια σίτισης αξίας έως 6 ευρώ ημερησίως, και
- ζ) πληρωμές οι οποίες είναι ασήμαντης αξίας ή είναι διοικητικά ανέφικτο για τον εργοδότη να εγγράφει στα βιβλία ή να κατανέμει στους αποδέκτες.

2. Εισόδημα από μισθωτή εργασία το οποίο αποκτάται από τα κάτωθι πρόσωπα για την παροχή υπηρεσιών κατά την άσκηση των επίσημων καθηκόντων τους, απαλλάσσεται του φόρου:

- α) αλλοδαπό διπλωματικό ή προξενικό εκπρόσωπο,
- β) κάθε άλλο φυσικό πρόσωπο που εργάζεται σε Πρεσβεία, Διπλωματική αποστολή, Προξενείο ή Αποστολή αλλοδαπού κράτους για την διεκπεραίωση κρατικών υποθέσεων, το οποίο είναι πολίτης του εν λόγω κράτους και κάτοχος διπλωματικού διαβατηρίου, ή
- γ) κάθε φυσικό πρόσωπο το οποίο εργάζεται σε θεσμικό όργανο της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή Διεθνή Οργανισμό που έχει εγκατασταθεί βάσει διεθνούς συνθήκης την οποία έχει υπογράψει η Ελλάδα.

Άρθρο 15—Φορολογικός συντελεστής

1. Το φορολογητέο εισόδημα από μισθωτή εργασία υποβάλλεται σε φόρο σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Φορολογητέο εισόδημα (Ευρώ)	Φορολογικός συντελεστής (%)	Φορολογική κλίμακα (Ευρώ)	Σύνολο	Φόρος (Ευρώ)
			Εισόδημα (Ευρώ)	

≤ 25.000	22%	5.500	25.000	5.500
25.001 ≤ 42.000	32%	5.440	42.000	10.940
≥ 42.001	42%			

2. Η παράγραφος 1 δεν εφαρμόζεται στις ακόλουθες περιπτώσεις:

- α) στο εισόδημα από μισθωτή εργασία που αποκτούν αξιωματικοί που υπηρετούν σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με συντελεστή 15%
- β) στο εισόδημα από μισθωτή εργασία που αποκτά το κατώτερο πλήρωμα που υπηρετεί σε πλοία του εμπορικού ναυτικού και το οποίο φορολογείται με 10%.

Άρθρο 16—Αφορολόγητο όριο εισοδήματος (φορολογική έκπτωση)

1. Ο φόρος που προκύπτει κατά την εφαρμογή του άρθρου 16 μειώνεται κατά το ποσό των 2.100 ευρώ, όταν το φορολογητέο εισόδημα δεν υπερβαίνει το ποσό των 21.000 ευρώ. Εάν το ποσό του φόρου είναι μικρότερο των 2.100 ευρώ, το ποσό μείωσης περιορίζεται στο ποσό του αναλογούντος φόρου.

2. Για φορολογητέο εισόδημα το οποίο υπερβαίνει τα 21.000 ευρώ, το ποσό της μείωσης μειώνεται κατά 100 ευρώ ανά 1.000 ευρώ του φορολογητέου εισοδήματος.

3. Όταν το φορολογητέο εισόδημα υπερβαίνει το ποσό των 42.000 ευρώ, δεν χορηγείται μείωση φόρου.

Κεφάλαιο 3—Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

Άρθρο 17— Κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα

1. Ως κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα νοείται το σύνολο των εσόδων από τις επιχειρηματικές συναλλαγές μειωμένο κατά το ποσό των επιχειρηματικών των δαπανών. Τα έσοδα περιλαμβάνουν τα προϊόντα πώλησης στοιχείων ενεργητικού και τα προϊόντα εκκαθάρισης που λαμβάνονται στη διάρκεια του φορολογικού έτους.

2. Το κέρδος από επιχειρηματική δραστηριότητα προσδιορίζεται για κάθε φορολογικό έτος σύμφωνα με το λογαριασμό αποτελεσμάτων χρήσης, ο οποίος συντάσσεται σύμφωνα με τους λογιστικούς κανόνες (ΔΛΠ, Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο και Κώδικας Φορολογικής Απεικόνισης Συναλλαγών) και με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος Κώδικα.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, ως “*επιχειρηματική συναλλαγή*» νοείται κάθε επιμέρους συναλλαγή ή και συστηματική διενέργεια δραστηριοτήτων στην οικονομική αγορά με σκοπό την πραγματοποίηση κέρδους. Κάθε τρεις ομοειδείς συναλλαγές που λαμβάνουν χώρα εντός εξαμήνου θεωρούνται συστηματική διενέργεια δραστηριοτήτων. Σε περίπτωση συναλλαγών με ακίνητα, η περίοδος παρατείνεται σε 2 έτη.

Άρθρο 18—Εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες

Κατά τον προσδιορισμό του κέρδους από επιχειρηματική δραστηριότητα, επιτρέπεται η έκπτωση όλων των δαπανών οι οποίες:

- α) πραγματοποιούνται προς το άμεσο συμφέρον της επιχείρησης ή κατά τις συνήθεις εμπορικές συναλλαγές της,
- β) αντιστοιχούν σε πραγματικά καταβεβλημένη δαπάνη και μπορούν να αποδεικνύονται με κατάλληλα δικαιολογητικά,

- γ) δεν είναι υπερβάλλουσες σε σύγκριση με τις δαπάνες ομοειδών επιχειρήσεων,
- δ) οδηγούν στη μείωση των καθαρών στοιχείων ενεργητικού της επιχείρησης, και
- ε) εγγράφονται στις δαπάνες της περιόδου στην οποία πραγματοποιούνται.

Άρθρο 19— Μη-εκπιπόμενες επιχειρηματικές δαπάνες (περιοριστικός κατάλογος)

Οι ακόλουθες δαπάνες δεν εκπίπτουν:

- α) Επιδόματα, αμοιβές συμμετοχής σε συνεδριάσεις και άλλες παρόμοιες πληρωμές σε εκτελεστικά ή μη εκτελεστικά μέλη συμβουλίων,
- β) Δηλωμένα μερίσματα και διανεμόμενα κέρδη από συμμετοχή σε ημεδαπές εταιρείες περιορισμένης ευθύνης ή ημεδαπές προσωπικές εταιρείες,
- γ) Τόκοι υπερβαίνοντες τους ισχύοντες στην αγορά, όπως αυτοί καθορίζονται με απόφαση που εκδίδει σε ετήσια βάση ο Υπουργός Οικονομικών, προσαυξημένοι κατά 1 ποσοστιαία μονάδα,
- δ) Εισφορές σε αποθεματικά, προβλέψεις και λοιπά κεφάλαια ειδικού σκοπού, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά από τον παρόντα Κώδικα,
- ε) Πρόστιμα και ποινές,
- στ) Δωροδοκίες,
- ζ) Ο φόρος εισοδήματος, συμπεριλαμβανομένων του τέλους επιτηδεύματος και των έκτακτων εισφορών και που επιβάλλονται επί των κερδών από επιχειρηματική δραστηριότητα, σύμφωνα με τον παρόντα Κώδικα, καθώς και ο ανακτήσιμος Φόρος Προστιθέμενης Αξίας,
- η) Έξοδα παραστάσεως στα οποία περιλαμβάνονται έξοδα για τη διεξαγωγή εορταστικών εκδηλώσεων, διαμονής φιλοξενούμενων, σίτισης, κ.λπ.,
- θ) Προσωπικές καταναλωτικές δαπάνες, και
- ι) Έξοδα ψυχαγωγίας, εκτός αν πραγματοποιούνται από φορολογούμενο του οποίου η επιχειρηματική δραστηριότητα έχει ως κύριο αντικείμενο την παροχή υπηρεσιών ψυχαγωγίας στο βαθμό που τα έξοδα αυτά επισύρονται στο πλαίσιο τέτοιας δραστηριότητας.

Άρθρο 20—Αποσβέσεις

1. Κατά τον προσδιορισμό των φορολογητέων κερδών, οι αποσβέσεις των στοιχείων του ενεργητικού εκπίπτουν από:

- α) τον ιδιοκτήτη πάγιων στοιχείων του ενεργητικού της επιχείρησης στις περιπτώσεις πλην εκείνων που αναφέρονται στην περίπτωση β),
- β) το μισθωτή, σε περίπτωση χρηματοοικονομικής μίσθωσης.

2. Για τους σκοπούς της παρούσας διάταξης, ο όρος «*χρηματοοικονομική μίσθωση*» σημαίνει οποιαδήποτε συμβατική διευθέτηση σύμφωνα με την οποία ο εκμισθωτής (κύριος) υποχρεούται έναντι μισθώματος να παραχωρεί στο μισθωτή (χρήστη) τη χρήση ενός περιουσιακού στοιχείου, εφόσον πληρούνται ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα κριτήρια:

- α) η κυριότητα του περιουσιακού στοιχείου περιέρχεται στον μισθωτή με την λήξη του χρόνου της μίσθωσης,
- β) το μισθωτήριο περιλαμβάνει όρο συμφέρουσας προσφοράς για την εξαγορά του εξοπλισμού σε τιμή κατώτερη της θεμιτής αγοραίας αξίας,
- γ) η περίοδος της μίσθωσης καλύπτει τουλάχιστον το 90% της οικονομικής διάρκειας ζωής του περιουσιακού στοιχείου ακόμη και στην περίπτωση που ο τίτλος δεν μεταβιβάζεται κατά τη λήξη της μίσθωσης,
- δ) κατά τη σύναψη του μισθωτηρίου, η παρούσα αξία των μισθωμάτων ανέρχεται στο 90% της αγοραίας αξίας του περιουσιακού στοιχείου που εκμισθώνεται, ή
- ε) τα περιουσιακά στοιχεία που εκμισθώνονται είναι τέτοιας ειδικής φύσης που μόνον ο μισθωτής δύναται να τα μεταχειριστεί δίχως να προβεί σε σημαντικές αλλοιώσεις.

3. Γη, έργα τέχνης, αντίκες, κοσμήματα και άλλα πάγια στοιχεία ενεργητικού επιχειρήσεων που

δεν υπόκεινται σε φθορά και αχρήστευση λόγω παλαιότητας, δεν είναι αποσβέσιμα.

4. Κόστος κτήσης ή κατασκευής, περιλαμβανομένου και του κόστους βελτίωσης, ανανέωσης και ανακατασκευής αποσβένονται σύμφωνα με τον παρακάτω πίνακα:

Κατηγορία ενεργητικού επιχείρησης	Συντελεστής απόσβεσης (% ανά φορολογικό έτος)
Κτήρια, κατασκευές, εγκαταστάσεις, βιομηχανικές εγκαταστάσεις, αποθήκες και σταθμοί, περιλαμβανομένου του παραρτήματός τους	4
Γη που χρησιμοποιείται σε εξόρυξη και λατομεία, εκτός όταν χρησιμοποιείται για την υποστήριξη μεταλλευτικών δραστηριοτήτων	5
Μέσα μαζικής μεταφοράς, περιλαμβανομένων αεροσκαφών, σιδηροδρομικών συρμών, πλοίων και σκαφών	5
Μηχανήματα, εξοπλισμός, περιλαμβανομένων μέσων μεταφοράς προσωπικού	10
Μέσα μεταφοράς εμπορευμάτων (“εσωτερικές εμπορευματικές μεταφορές”?)	12
Ασώματες ακινητοποιήσεις και δικαιώματα	10
Εξοπλισμός και λογισμικό η/υ	20
Λοιπά περιουσιακά στοιχεία της επιχείρησης	10

5. Εάν ένα περιουσιακό στοιχείο επιχείρησης χρησιμοποιείται ή τίθεται σε υπηρεσία από τον φορολογούμενο εντός των τελευταίων έξι μηνών του φορολογικού έτους, το ποσό της απόσβεσης που δύναται να εκπέσει από τα ακαθάριστα έσοδα είναι το 50% του ποσού που υπολογίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4.

6. Το ποσό της απόσβεσης δεν δύναται να υπερβεί το κόστος κτήσης ή κατασκευής, περιλαμβανομένου του κόστους βελτίωσης, ανανέωσης και ανακατασκευής. Εάν το ποσό της απόσβεσης είναι μικρότερο από € 1.500 ανά ένα έκαστο περιουσιακό στοιχείο της επιχείρησης, το εν λόγω ποσό μπορεί να εγγραφεί απ’ ευθείας στα έξοδα εντός του φορολογικού έτους κτήσης του περιουσιακού στοιχείου. Με Υπουργική Απόφαση, ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να αναπροσαρμόσει το εν λόγω ποσό μια φορά ανά πέντε έτη, όχι όμως πλέον της αύξησης του Δείκτη Τιμών Παραγωγών του Κλάδου για την εν λόγω περίοδο, όπως δημοσιεύεται από την Ελληνική Στατιστική Υπηρεσία.

7. Οι νεοσυσταθείσες επιχειρήσεις δύναται να αναβάλουν την απόσβεση περιουσιακών στοιχείων της επιχείρησης κατά τα πρώτα τρία φορολογικά έτη.

8. Ο παρών κανόνας έχει ισχύ επίσης για τη δαπάνη που καταβάλλει η επιχείρηση, για την κατασκευή μη ιδιόκτητου δικτύου σύνδεσης του σταθμού αυτοπαραγωγής ή ανεξάρτητης παραγωγής μέχρι το δίκτυο της ΔΕΗ.

Άρθρο 21—Αποτίμηση αποθεμάτων και ημικατεργασμένων προϊόντων

Τα αποθέματα και τα ημικατεργασμένα προϊόντα αποτιμώνται σύμφωνα με τους ισχύοντες κανόνες λογιστικής. Ωστόσο, ο φορολογούμενος δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιήσει διαφορετική μέθοδο αποτίμησης κατά τα τέσσερα (4) έτη μετά το φορολογικό έτος κατά το οποίο χρησιμοποιήθηκε για πρώτη φορά η μέθοδος αποτίμησης που εφάρμοσε η επιχείρηση.

Άρθρο 22—Επισφαλείς απαιτήσεις

1. Τα ποσά των προβλέψεων για απόσβεση επισφαλών απαιτήσεων και οι διαγραφές αυτών εκπίπτουν για φορολογικούς σκοπούς, υπό τις εξής προϋποθέσεις:
- α) για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις έως € 1.000 που δεν έχουν εισπραχθεί για διάστημα άνω των 12 μηνών, ο φορολογούμενος δύναται να σχηματίσει πρόβλεψη επισφαλών απαιτήσεων σε ποσοστό 100% της εν λόγω απαίτησης, εφόσον έχουν αναληφθεί οι κατάλληλες ενέργειες για την είσπραξη της εν λόγω οφειλής,
- β) για ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις άνω των € 1.000 που δεν έχουν εισπραχθεί για διάστημα άνω των 12 μηνών, ο φορολογούμενος δύναται να σχηματίσει πρόβλεψη επισφαλών απαιτήσεων, εφόσον έχουν αναληφθεί οι κατάλληλες ενέργειες για την είσπραξη της επισφαλούς απαίτησης, σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

Χρόνος υπερημερίας (μήνες)	Διαγραφή (%)
>12	50
>18	75
>24	100

2. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, ο σχηματισμός προβλέψεων επισφαλών απαιτήσεων δεν επιτρέπεται στις περιπτώσεις επισφαλών απαιτήσεων των μετόχων με ελάχιστο μετοχικό μερίδιο 10% και των θυγατρικών με ελάχιστο μετοχικό μερίδιο 10%, εκτός εάν η αξίωση για τις εν λόγω οφειλές έχει αχθεί σε δικαστήριο ή διαιτητικό δικαστήριο, ή εάν ο οφειλέτης τελεί υπό διαδικασία κήρυξης σε πτώχευση ή διαδικασία εξυγίανσης ή σε βάρος του έχουν επιβληθεί μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης. Επίσης, δεν επιτρέπεται ο σχηματισμός προβλέψεων για επισφαλείς απαιτήσεις που καλύπτονται από ασφάλιση ή οποιαδήποτε εγγυοδοσία ή άλλη ενοχική ή εμπράγματη ασφάλεια, ή για οφειλές του Δημοσίου ή Δήμων, ή για εκείνες που έχουν δοθεί με την εγγύηση των ως άνω δημοσίων φορέων.

3. Η πρόβλεψη επισφαλών απαιτήσεων, όπως επιτρέπεται σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα ανακτάται αμέσως με τη συμπερίληψη της εν λόγω πρόβλεψης στα κέρδη της επιχείρησης εφόσον η απαίτηση:

- α) καταστεί εισπράξιμη, ή
β) διαγραφεί.

4. Οφειλή δύναται να διαγραφεί για φορολογικούς σκοπούς μόνον εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις:

- α) συμπεριλήφθηκε προηγουμένως ποσό που αντιστοιχεί στην εν λόγω οφειλή ως έσοδο,
β) η οφειλή διαγραφεί από τα βιβλία του φορολογούμενου, και
γ) έχουν αναληφθεί όλες οι κατά νόμο ενέργειες για την είσπραξη της οφειλής.

5. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, κατά τον προσδιορισμό των επιχειρηματικών τους κερδών οι εμπορικές τράπεζες δύναται να εκπίπτουν οποιοδήποτε αποθεματικό σχηματίζεται υποχρεωτικά για μη εξυπηρετούμενα δάνεια κατά τις απαιτήσεις της νομοθεσίας περί Τράπεζας της Ελλάδος. Τα επιχειρηματικά κέρδη αυξάνονται ισόποσα με τις διενεργούμενες απολήψεις από τέτοιο αποθεματικό.

Άρθρο 23—Μεταφορά ζημιών

1. Εάν ο προσδιορισμός των επιχειρηματικών κερδών οδηγεί στο αποτέλεσμα ζημίας κατά το εκάστοτε φορολογικό έτος, η εν λόγω ζημία δύναται να συμψηφισθεί έναντι των επιχειρηματικών κερδών στη διάρκεια των επομένων πέντε (5) φορολογικών ετών, με τις παλαιότερες ζημίες να συμψηφίζονται κατά προτεραιότητα έναντι των πιο πρόσφατων ζημιών.
2. Η χρεωστική διαφορά που προκύπτει σε βάρος των νομικών οντοτήτων από την ανταλλαγή ομολόγων του Ελληνικού Δημοσίου ή εταιρικών ομολόγων με εγγύηση του Ελληνικού Δημοσίου, κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρταξη του ελληνικού χρέους, εκπίπτει από τα ακαθάριστα έσοδα σε τριάντα (30) ισόποσες ετήσιες δόσεις, αρχής γενόμενης από τη χρήση μέσα στην οποία πραγματοποιείται η ανταλλαγή των τίτλων και ανεξάρτητα από το χρόνο διακράτησης των ομολόγων. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, ως χρεωστική διαφορά λαμβάνεται η διαφορά μεταξύ της ονομαστικής αξίας των τίτλων που εκδόθηκαν σε ανταλλαγή και του κόστους απόκτησης των αρχικών τίτλων. Ειδικά, σε περίπτωση που μετά την απόκτηση των αρχικών τίτλων προέκυψε ζημία από την αποτίμηση τους η οποία δεν έχει συμψηφιστεί με αποθεματικό κατά τις διατάξεις του άρθρου 38 του Νόμου 2238/1994, λαμβάνεται το αρχικό κόστος απόκτησης.
3. Ζημίες που προκύπτουν στην αλλοδαπή δεν δύνανται να συμψηφίζονται με επιχειρηματικά κέρδη που προκύπτουν στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή κατά το τρέχον ή μελλοντικό φορολογικό έτος.
4. Εάν στη διάρκεια ενός φορολογικού έτους, η άμεση ή έμμεση ιδιοκτησία του μετοχικού κεφαλαίου ή τα δικαιώματα ψήφου μιας εταιρείας μεταβληθούν κατά πλέον του 25% της αξίας ή του αριθμού τους, η μεταφορά σύμφωνα με το παρόν άρθρο παύει να έχει εφαρμογή στις ζημίες που υπέστη η εταιρεία αυτή κατά το εν λόγω φορολογικό έτος και τα προηγούμενά του.

Άρθρο 24—Έμμεση μέθοδος προσδιορισμού κερδών

[θα διατυπωθεί μεταγενέστερα]

Άρθρο 25—Φορολογικός συντελεστής

1. Τα κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα υπόκεινται στους εξής φορολογικούς συντελεστές:

Φορολογητέο εισόδημα (ευρώ)	Συντελεστής (%)	Φόρος κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	
			Εισόδημα (ευρώ)	Φόρος (ευρώ)
≤ 50.000	26%	13.000	50.000	13.000
≥ 50.001	33%			

2. Το κέρδη από αγροτική επιχείρηση υποβάλλεται σε φόρο με συντελεστή δεκατρία τοις εκατό (13%).

Κεφάλαιο 4—Προσωπικές μειώσεις φόρου

Άρθρο 26—Μειώσεις φόρου για εξαρτώμενα μέλη

Πρόσθετη μείωση φόρου ύψους 200 ευρώ προβλέπεται για τα ακόλουθα εξαρτώμενα μέλη του

φορολογούμενου:

- α) Πρόσωπα με τουλάχιστον εξήντα επτά τοις εκατό (67%) αναπηρία βάσει γνωμάτευσης Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) ή του κατά περίπτωση αρμοδίου οργάνου για την πιστοποίηση αναπηρίας, εφόσον δεν καλύπτονται από επαγγελματική ή αναπηρική ασφάλιση,
- β) Ανάπηροι αξιωματικοί και οπλίτες οι οποίοι έχουν αποστρατευτεί ή/και αξιωματικοί, οι οποίοι υπέστησαν τραύμα ή νόσημα που επήλθε λόγω κακουχιών σε πολεμική περίοδο,
- γ) Θύματα πολέμου ή τρομοκρατικών ενεργειών που δικαιούνται να λαμβάνουν σύνταξη από πολεμική αιτία, συμπεριλαμβανομένων μελών των οικογενειών αξιωματικών και οπλιτών που απεβίωσαν κατά την εκτέλεση διατεταγμένης υπηρεσίας, τα οποία δικαιούνται να λαμβάνουν σύνταξη από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.
- δ) Πρόσωπα που δικαιούνται σύνταξη από το δημόσιο ταμείο ως ανάπηροι ή θύματα εθνικής αντίστασης ή εμφυλίου πολέμου.

Άρθρο 27—Μειώσεις φόρου για ιατρικές δαπάνες

1. Το ποσό του φόρου μειώνεται κατά ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) για τα έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης, εφόσον αυτά υπερβαίνουν το 5 τοις εκατό (5%) του φορολογητέου εισοδήματος του φορολογούμενου. Το ποσό της μείωσης ανεξαρτήτως του ύψους των εξόδων, δεν μπορεί να υπερβεί τις τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ.
2. Ως έξοδα ιατρικής και νοσοκομειακής περίθαλψης θεωρούνται οι παρακάτω δαπάνες, κατά το μέρος που δεν καλύπτονται από ασφαλιστικά ταμεία ή/και ασφαλιστικές εταιρείες:
 - α) οι αμοιβές που καταβάλλονται σε ιατρούς και ιατρικά κέντρα, όλων των ειδικοτήτων για ιατρικές επισκέψεις, εξετάσεις και θεραπείες,
 - β) τα έξοδα νοσηλείας που καταβάλλονται σε νοσηλευτικά ιδρύματα ή ιδιωτικές κλινικές, καθώς και οι δαπάνες που καταβάλλονται για διαρκή κάλυψη ιατρικών αναγκών,
 - γ) τα έξοδα για ιατρική περίθαλψη γενικά,
 - δ) οι αμοιβές που καταβάλλονται σε νοσηλευτές για την παροχή υπηρεσιών σε ασθενή κατά τη νοσηλεία του σε νοσοκομείο ή κλινική ή κατ' οίκον ,
 - ε) η δαπάνη για την αντικατάσταση μελών του σώματος με τεχνητά μέλη, καθώς και η δαπάνη για την αγορά ή τοποθέτηση στο σώμα του ασθενούς οργάνων, τα οποία είναι αναγκαία για τη φυσιολογική λειτουργία του ανθρώπινου οργανισμού,
 - στ) τα έξοδα νοσοκομειακής περίθαλψης των τέκνων με τουλάχιστον 40% αναπηρία βάσει γνωμάτευσης Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) εφόσον το ετήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο εισόδημα των τέκνων δεν υπερβαίνει το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ, και
 - ζ) η δαπάνη για δίδακτρα ή τροφεία σε ειδικές για την πάθησή τους σχολές ή σε ειδικά ιδρύματα ή οργανισμούς που καταβάλλονται για τέκνα με τουλάχιστον 40% αναπηρία βάσει γνωμάτευσης Κέντρου Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) εφόσον το ετήσιο φορολογούμενο και απαλλασσόμενο εισόδημα των τέκνων δεν υπερβαίνει το ποσό των έξι χιλιάδων (6.000) ευρώ.
 - η) ποσό ίσο με το πενήντα τοις εκατό (50%) της δαπάνης που καταβάλλεται σε επιχειρήσεις περίθαλψης ηλικιωμένων.
3. Οι ιατρικές δαπάνες που πραγματοποιούνται για τα εξαρτώμενα μέλη του φορολογούμενου μπορούν να συνυπολογίζονται για τον προσδιορισμό του ποσού της μείωσης φόρους σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1.

Άρθρο 28—Μειώσεις φόρου για διατροφή

Το ποσό του φόρου μειώνεται σε ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) επί του ποσού της διατροφής που καταβάλλεται από τον έναν σύζυγο στον άλλο, του οποίου αποτελεί φορολογητέο εισόδημα. Η μείωση φόρου δεν μπορεί να υπερβαίνει τα 1.500 ευρώ.

Άρθρο 29—Μειώσεις φόρου για δωρεές

5. Το ποσό του φόρου μειώνεται κατά δέκα τοις εκατό (10%) επί των ποσών δωρεών στις παρακάτω περιπτώσεις, εφόσον οι δωρεές δεν υπερβαίνουν το ποσό των 100 ευρώ. Το συνολικό ποσό των δωρεών δεν μπορεί να υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) του φορολογητέου εισοδήματος.
6. Οι ακόλουθες δωρεές αναγνωρίζονται για τον σκοπό του προσδιορισμού της μείωσης φόρου σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, εφόσον τα ποσά των δωρεών κατατίθενται σε ειδικούς για τον σκοπό αυτό λογαριασμούς τραπεζών που λειτουργούν νόμιμα σε κράτος-μέλος της ΕΕ:
- α) κάθε δωρεά στο Δημόσιο, το Εθνικό Ταμείο Κοινωνικής Συνοχής, τους ιερούς ναούς, τις ιερές μονές του Αγίου Όρους, το Οικουμενικό Πατριαρχείο Κωνσταντινουπόλεως, τα Πατριαρχεία Αλεξανδρείας και Ιεροσολύμων, την Ιερά Μονή Σινά, την Ορθόδοξη Εκκλησία της Αλβανίας, τα κρατικά και δημοτικά νοσηλευτικά ιδρύματα και τα νοσοκομεία που είναι νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό,
 - β) δωρεές και δώρα σε κοινωφελή ιδρύματα, τα σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που παρέχουν υπηρεσίες εκπαίδευσης και χορηγούν υποτροφίες, ημεδαπά νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που επιδιώκουν κοινωφελείς σκοπούς, ερευνητικούς και τεχνολογικούς φορείς που διέπονται από το Ν.1514/ 1985 (Φ.Ε.Κ. 13/Α') και ερευνητικά κέντρα που αποτελούν ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.
 - γ) δωρεές σε μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα ημεδαπά νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που επιδιώκουν σκοπούς πολιτιστικούς, εφόσον οι εν λόγω φορείς είναι αναγνωρισμένοι από το Υπουργείο Οικονομικών και Πολιτισμού. Πολιτιστικοί σκοποί είναι, ιδίως, η καλλιέργεια, προαγωγή και διάδοση των γραμμάτων, της μουσικής, του χορού, του θεάτρου, του κινηματογράφου, της ζωγραφικής, της γλυπτικής και των τεχνών γενικότερα, καθώς και η ίδρυση, επέκταση και συντήρηση των αναγνωρισμένων ιδιωτικών μουσείων, όπως τέχνης, φυσικής ιστορίας, εθνολογικών και λαογραφικών.
 - δ) η αξία των ιατρικών μηχανημάτων και των ασθενοφόρων αυτοκινήτων, που μεταβιβάζονται λόγω δωρεάς στα κρατικά και δημοτικά νοσηλευτικά ιδρύματα και τα νοσοκομεία που αποτελούν νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 30 — Πίστωση φόρου και φορολογούμενοι που δεν έχουν κατοικία τους στην Ελλάδα

Οι φορολογούμενοι που δεν έχουν τη φορολογική κατοικία τους στην Ελλάδα δεν δικαιούνται μειώσεις φόρου σύμφωνα με το παρόν Κεφάλαιο, εκτός εάν διατηρούν τη φορολογική κατοικία τους σε άλλο Κράτος Μέλος της ΕΕ και τουλάχιστον ενενήντα τοις εκατό (90%) του παγκόσμιου εισοδήματός τους αποκτάται στην Ελλάδα.

Κεφάλαιο 5—Εισόδημα από επενδύσεις

Άρθρο 31— Εισόδημα από επενδύσεις

Το εισόδημα από επενδύσεις περιλαμβάνει τα έσοδα, σε μετρητά ή σε είδος, φυσικού προσώπου από προσωπική περιουσία με τη μορφή μερίσματος, τόκων, δικαιωμάτων ή ενοικίων,

Άρθρο 32—Μερίσματα

1. Ο όρος «μέρισμα» περιλαμβάνει κέρδη που διανέμονται από μετοχές, μερίδια, μερίδες (συμπ. προμερισμάτων και μαθηματικών αποθεματικών), συμμετοχές σε κέρδη προσωπικών επιχειρήσεων, διανομές κερδών σε μέλη Διοικητικών Συμβουλίων, και συναφή διανεμόμενα κέρδη εταιρειών και

προσωπικών επιχειρήσεων όπως αναφέρονται στο Άρθρο XXX [νομικές οντότητες υποκείμενες σε φόρο].

2. Εάν η διανομή μερίσματος υπόκειται σε παρακράτηση φόρου, όπως ορίζεται στο Κεφάλαιο 4 του Κώδικα, ο παρακρατούμενος φόρος εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση για το προσωπικό εισόδημα του φορολογούμενου με βάση τον παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 33—Τόκοι

1. Ο όρος «τόκοι» περιλαμβάνει εισόδημα από πάσης φύσεως απαιτήσεις, με ή χωρίς εγγραφή υποθήκης και παρέχουσες ή μη δικαίωμα συμμετοχής στα κέρδη του οφειλέτη, και ιδιαιτέρως, εισόδημα από τίτλους και ομολογίες ή χρεόγραφα, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων πρόσθετων ωφελημάτων και ανταμοιβών που απορρέουν από τίτλους, ομολογίες ή άλλα χρεόγραφα. Τυχόν επιβαρύνσεις λόγω εκπρόθεσμης καταβολής δεν θεωρούνται τόκοι.

2. Απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος οι τόκοι Ομολογιακών Δανείων του Δημοσίου με διάρκεια δύο (2) ετών ή και μεγαλύτερη, υπό την προϋπόθεση ότι ο αρχικός κάτοχος των τίτλων των δανείων αυτών διακρατεί τόσο τα σώματα αυτών όσο και τα τοκομερίδιά τους, μέχρι την ημερομηνία λήξης τους. Αρχικός κάτοχος των τίτλων θεωρείται εκείνο το φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα ή ένωση προσώπων ή ομάδα περιουσίας που κατέχει τους τίτλους (σώμα και τοκομερίδια) των Ομολογιακών Δανείων του Ελληνικού Δημοσίου κατά τη δέκατη εργάσιμη ημέρα μετά την έκδοσή τους. Η απαλλαγή της παραγράφου αυτής ισχύει επίσης όταν τα ταμεία ασφάλισης που έχουν συσταθεί με νόμο συστήνουν ενέχυρο ή συνάπτουν πράξεις (repos – reverse repos) με βάση τις διατάξεις του άρθρου 15 του Ν. 3632/1928 (Φ.Ε.Κ. 137/Α') επί των ανωτέρω τίτλων, καθώς και επί των τίτλων τους που περιλαμβάνονται στο ΚΚΝΠΔΔ και ΑΦ της παραγράφου 11 του άρθρου 15 του Ν. 2469/1997 (Φ.Ε.Κ. 38/Α'), και με την προϋπόθεση ότι εξακολουθούν να είναι δικαιούχοι των τόκων που προκύπτουν από τους υπόψη τίτλους μέχρι τη λήξη αυτών. Η ανταλλαγή ομολόγων από τον αρχικό κάτοχό τους με άλλους τίτλους, κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, θεωρείται διακράτηση μέχρι την ημερομηνία λήξης των αρχικών ομολόγων για την απαλλαγή που ορίζεται στο πρώτο εδάφιο της παρούσας παραγράφου.

3. Οι τόκοι που προκύπτουν από ομόλογα που εκδίδονται από το Ευρωπαϊκό Ταμείο Χρηματοοικονομικής Σταθερότητας (Ε.Τ.Χ.Σ.), κατ' εφαρμογή προγράμματος συμμετοχής στην αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους, έχουν την ίδια φορολογική αντιμετώπιση με τους τόκους που προκύπτουν από ομόλογα που εκδίδει το Ελληνικό Δημόσιο στην Ελλάδα. Για τους τόκους που προκύπτουν από τα ομόλογα αυτά εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις της παραγράφου 3.

4. Απαλλάσσονται του φόρου εισοδήματος οι τόκοι των Ομολογιακών Δανείων του Ελληνικού Δημοσίου που εκδίδονται από την 1^η Ιανουαρίου 2003, υπό την προϋπόθεση ότι ο αρχικός κάτοχος των τίτλων αυτών είναι φυσικό πρόσωπο, το οποίο:

- α) είναι φορολογικός κάτοικος Κράτους Μέλους της ΕΕ,
- β) αποκτά τους τίτλους μέσα σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από την επόμενη ημέρα της έκδοσης ή επανέκδοσης των τίτλων, και
- γ) διακρατεί τόσο τα σώματα αυτών όσο και τα τοκομερίδιά τους μέχρι την ημερομηνία λήξης τους.

5. Ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να καθορίζει τα κριτήρια, τους όρους και κάθε άλλο ζήτημα που είναι αναγκαίο για την εφαρμογή των παραγράφων 2, 3, και 4, ώστε να διασφαλίζεται ότι οι αρχικοί κάτοχοι διακρατούν τους εν λόγω τίτλους.

6. Εάν οι τόκοι υπόκεινται σε παρακράτηση φόρου, όπως ορίζεται στο Κεφάλαιο 4 του παρόντος Κώδικα, ο παρακρατούμενος φόρος εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση για το προσωπικό εισόδημα

του φορολογούμενου με βάση τον παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 34—Δικαιώματα (royalties)

1. Ο όρος «δικαιώματα» περιλαμβάνει κάθε είδους έσοδα που αποκτώνται ως αμοιβή για τη χρήση, ή το δικαίωμα χρήσης, οποιουδήποτε συγγραφικού δικαιώματος λογοτεχνικού, καλλιτεχνικού ή επιστημονικού έργου, συμπεριλαμβανομένων κινηματογραφικών ταινιών, ή ταινιών ή ηχητικών ταινιών που χρησιμοποιούνται για ραδιοφωνικές ή τηλεοπτικές εκπομπές, κάθε λογισμικού, διπλώματος ευρεσιτεχνίας, εμπορικών σημάτων, προνομίων, σχεδίων ή υποδειγμάτων, σχεδιαγραμμάτων, απόρρητων χημικών τύπων ή μεθόδων κατεργασίας, ή σε αντάλλαγμα για τη χρήση, το δικαίωμα χρήσης, βιομηχανικού, εμπορικού ή επιστημονικού εξοπλισμού, ή σε αντάλλαγμα για πληροφορίες σχετικά με βιομηχανική, εμπορική ή επιστημονική τεχνολογία.
2. Εάν το εισόδημα από δικαιώματα υπόκειται σε παρακρατούμενο φόρο, όπως ορίζεται στο Μέρος IV του παρόντος Κώδικα, ο εν λόγω παρακρατούμενος φόρος εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση του φορολογούμενου σύμφωνα με τον παρόντα Κώδικα.

Άρθρο 35—Ενοίκια

1. Ως ακαθάριστο εισόδημα από εκμίσθωση κτιρίων, κατασκευών, εγκαταστάσεων, κ.λπ. και γης νοείται το εισόδημα σε χρήμα ή σε είδος που προκύπτει από:
 - α) εκμίσθωση ή παραχώρηση χρήσης γης ή κτιρίων, κατασκευών, εγκαταστάσεων, κ.λπ.,
 - β) δικαίωμα που αποκτάται από τον κύριο του εδάφους προκειμένου για κτίριο, κατασκευή, εγκατάσταση, κ.λπ. που έχει ανεγερθεί σε έδαφος κυριότητας τρίτου ιδιοκτήτη,**
 - γ) υπεκμίσθωση,
 - δ) επικαρπία,
 - ε) xx τοις εκατό της δασικής παραγωγής,
 - στ) xx τοις εκατό της αγροτικής παραγωγής καλλιεργημένης γης,
 - ζ) μίσθωμα που καταβάλλεται για την τοποθέτηση διαφημιστικών πινακίδων,
 - η) μίσθωμα που καταβάλλεται για την εκμίσθωση κοινόχρηστων χώρων γενικής σε οικοδομές.
2. Το ακαθάριστο εισόδημα σε είδος αποτιμάται στην αγοραία αξία.
3. Το ακαθάριστο εισόδημα από την εκμίσθωση επιπλωμένων κτιρίων ή κτιρίων που εκμισθώνονται μαζί με εξοπλισμό περιλαμβάνει και το τυχόν μίσθωμα των συνεκμισθούμενων επίπλων ή μηχανημάτων.
4. Οι ακόλουθες δαπάνες εκπίπτουν:
 - α) Ποσοστό 5 τοις εκατό (5%) του ακαθάριστου εισοδήματος για αποσβέσεις,
 - β) Στις περιπτώσεις υπεκμίσθωσης οικοδομών που έχουν ανεγερθεί σε έδαφος κυριότητας τρίτου, το δικαίωμα που παρέχεται ετησίως στον ιδιοκτήτη τη γης, καθώς και η αξία της οικοδομής που ανεγέρθηκε σε έδαφος κυριότητας τρίτου, η οποία, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης β της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου, λογίζεται ως εισόδημα,**
 - γ) Το μίσθωμα ή δικαίωμα που καταβάλλεται, στις περιπτώσεις υπεκμίσθωσης,
 - δ) Ποσοστό δέκα τοις εκατό (10%) των δαπανών αντιπλημμυρικών έργων και έργων αποξήρανσης ελών,
 - ε) Το ποσό της αποζημίωσης που καταβάλλει, βάσει νόμου, ο εκμισθωτής στο μισθωτή για τη λύση της μισθωτικής σχέσης ακινήτου.

Άρθρο 36—Φορολογικός συντελεστής

1. Τα μερίσματα φορολογούνται με συντελεστή 10%.
2. Οι τόκοι φορολογούνται με συντελεστή 15%.
3. Τα δικαιώματα φορολογούνται με συντελεστή 20%.
4. Το εισόδημα από εκμίσθωση κτιρίων, κατασκευών, εγκαταστάσεων, κ.λπ. και γης υποβάλλεται σε φόρο σύμφωνα με την ακόλουθη κλίμακα:

Ενοίκια (ευρώ)	Συντελεστής (%)	Φόρος κλιμακίου (ευρώ)	Σύνολο	Φόρος (ευρώ)
			Εισόδημα (ευρώ)	
≤12.000	10%	1.200	12.000	1.200
>12.001	33%			

Κεφάλαιο 6— Κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου

Άρθρο 37—Μεταβίβαση ακίνητης περιουσίας

1. Οποιαδήποτε κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου, τα οποία πραγματοποιούνται κατά τη μεταβίβαση ακίνητης περιουσίας, ιδανικών μεριδίων ή συμμετοχών, οι οποίες έλκουν άνω του 50% της αξίας τους άμεσα ή έμμεσα από ακίνητη περιουσία, και δεν συνιστούν επιχειρηματική δραστηριότητα υπόκεινται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων.

2. Η υπεραξία προσδιορίζεται ως η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης που κατέβαλε ο φορολογούμενος και της τιμής πώλησης που εισέπραξε ο ίδιος και λαμβάνεται αποπληθωρισμένη. Η τιμή κτήσης είναι το πραγματικό τίμημα που καταβάλλεται ή, εφόσον είναι χαμηλότερη, η αγοραία αξία κατά το χρόνο της αγοράς. Η τιμή πώλησης είναι το τίμημα που εισπράττεται ή, εφόσον είναι υψηλότερη, η αγοραία αξία κατά το χρόνο της μεταβίβασης. Τυχόν δαπάνες που συνδέονται άμεσα με την αγορά ή την πώληση του ακινήτου συμπεριλαμβάνονται στην τιμή κτήσης και την τιμή πώλησης, αντίστοιχα.

3. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 2, σε περίπτωση μεταβίβασης ψιλής κυριότητας ακινήτου, η τιμή πώλησης που τεκμαίρεται ότι εισπράττει ο φορολογούμενος και η τιμή κτήσης που τεκμαίρεται ότι καταβάλει ο ψιλός κύριος είναι η αγοραία αξία του ακινήτου μειωμένη κατά την αξία της επικαρπίας όπως προσδιορίζεται στον Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προϊκών και Κερδών από Λαχεία (Νόμος 2961/2001 (ΦΕΚ 266/Α')).

4. Σε περίπτωση κατά την οποία ο προσδιορισμός της υπεραξίας καταλήγει σε αρνητικό ποσό, η εν λόγω ζημία μπορεί να συμψηφίζεται μόνο με μελλοντικά κέρδη υπεραξίας τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 ή 3 του παρόντος Άρθρου.

5. Η υπεραξία όπως προσδιορίζεται σύμφωνα με την ανωτέρω παράγραφο λαμβάνεται αποπληθωρισμένη με την εφαρμογή των ακόλουθων συντελεστών παλαιότητας:

Έτη διακράτησης	Συντελεστής παλαιότητας
Από 1 έως 5	0,90
Πάνω από 5 έως 10	0,80
Πάνω από 10 έως 15	0,75

Πάνω από 15 έως 20	0,70
Πάνω από 20 έως 25	0,65
Πάνω από 25	0,60

6. Στην έννοια του όρου μεταβίβαση για την εφαρμογή του παρόντος περιλαμβάνονται τα εξής:
- η μεταβίβαση της πλήρους ή ψιλής κυριότητας, συμπεριλαμβανομένης της πραγματικής δουλείας, ανεξαρτήτως εάν πρόκειται για μεταβίβαση υπό αναβλητική ή διαλυτική αίρεση ή με τον όρο της εξώνησης,
 - η σύσταση επικαρπίας, οίκησης ή άλλης δουλείας,
 - η παραίτηση από την κυριότητα ακινήτου ή από εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου,
 - η μεταβίβαση του τίτλου μεταφοράς συντελεστή δόμησης,
 - η απαλλοτρίωση ακινήτου,
 - η εκποίηση ακινήτου συνεπεία εκούσιου ή δικαστικού πλειστηριασμού.
7. Για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου, οι παρακάτω δεν θεωρούνται μεταβιβάσεις ακίνητης περιουσίας:
- οι περιπτώσεις α', β', γ' και δ' της παραγράφου 3 του άρθρου 2 του Α.Ν. 1521/1950 (Φ.Ε.Κ. 245/Α'),
 - η επικύρωση ανώμαλων δικαιπραξιών, οι οποίες έχουν ήδη συμπεριληφθεί στις φορολογητέες μεταβιβάσεις της παραγράφου 1,
 - η αυτούσια διανομή ή συνένωση ακινήτων.
8. Σε περιπτώσεις μεταβίβασης ακίνητης περιουσίας μέσω κληρονομιάς, δωρεάς ή γονικής παροχής, η φορολογική υποχρέωση προσδιορίζεται κατά το χρόνο επαγωγής της κληρονομιάς, ή κατά το χρόνο έναρξης ισχύος του συμβολαίου δωρεάς ή γονικής παροχής.
9. Για τον καθορισμό της αξίας της ψιλής κυριότητας, της επικαρπίας, της χρησικτησίας, της προσωπικής δουλείας ή άλλης δουλείας επί του ακινήτου, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 15, 16 και της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 του άρθρου 40 του Κώδικα Φορολογίας Κληρονομιών, Δωρεών, Γονικών Παροχών, Προικών και Κερδών από Λαχεία (Νόμος 2961/2001 (ΦΕΚ 266/Α')).
10. Το κέρδος υπεραξίας έως εικοσιπέντε χιλιάδων (25.000) ευρώ —μετά από τον αποπληθωρισμό σύμφωνα με την παράγραφο 3— απαλλάσσεται από το φόρο, εφόσον ο φορολογούμενος έχει διακρατήσει το ακίνητο για τουλάχιστον πέντε (5) ημερολογιακά έτη και δεν έχει πραγματοποιήσει περισσότερες της μίας (1) μεταβίβασης ακινήτου εντός της εν λόγω περιόδου διακράτησης.
11. Ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να εκδίδει αποφάσεις σχετικά με τον καθορισμό των τιμών κτήσης και πώλησης, καθώς και λοιπών διαδικασιών για την εφαρμογή του παρόντος Άρθρου.

Άρθρο 38—Μεταβίβαση τίτλων

1. Κάθε κέρδος υπεραξίας κεφαλαίου από τη μεταβίβαση των ακόλουθων τίτλων υπόκειται σε φόρο εισοδήματος φυσικών προσώπων, εφόσον οι εν λόγω τίτλοι δεν συνιστούν επιχειρηματική δραστηριότητα:
- μετοχές σε εταιρεία εισηγμένη ή μη εισηγμένη στο Χρηματιστήριο Αξιών Αθηνών,
 - μερίδια ή μερίδες σε προσωπικές εταιρείες,
 - ομόλογα Ελληνικού Δημοσίου, έντοκα γραμμάτια Δημοσίου ή εταιρικά ομόλογα.
2. Η υπεραξία προσδιορίζεται ως η διαφορά μεταξύ της τιμής κτήσης που κατέβαλε ο φορολογούμενος και της τιμής πώλησης που εισέπραξε ο ίδιος. Τυχόν δαπάνες που συνδέονται άμεσα

με την αγορά ή την πώληση των τίτλων συμπεριλαμβάνονται στην τιμή κτήσης και την τιμή πώλησης, αντίστοιχα. **[ομόλογα μηδενικού τοκομερίδιου: η διαφορά αντιμετωπίζεται συνήθως σαν τόκοι]**

3. Σε περίπτωση που η μεταβίβαση μετοχών πραγματοποιείται μέσω του Χρηματιστηρίου Αξιών Αθηνών, η τιμή κτήσης και η τιμή πώλησης καθορίζονται από τα δικαιολογητικά έγγραφα συναλλαγών, τα οποία εκδίδει η χρηματιστηριακή εταιρεία (η Ανώνυμη Εταιρεία Παροχής Επενδυτικών Υπηρεσιών ή το πιστωτικό ίδρυμα) ή όπως δηλώνεται από την εταιρεία «Ελληνικά Χρηματιστήρια Ανώνυμη Εταιρεία» (Ε.Χ.Α.Ε.) κατά την ημέρα διακανονισμού της συναλλαγής. Σε κάθε άλλη περίπτωση, η τιμή κτήσης και η τιμή πώλησης προσδιορίζονται με βάση τη λογιστική αξία των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού που ενέχονται στη μεταβίβαση κατά το χρόνο της μεταβίβασης.

4. Σε περίπτωση κατά την οποία ο προσδιορισμός της υπεραξίας καταλήγει σε αρνητικό ποσό, η εν λόγω ζημία μπορεί να συμψηφίζεται μόνο με μελλοντικά κέρδη υπεραξίας τα οποία υπολογίζονται σύμφωνα με την παράγραφο 2 του παρόντος Άρθρου.

5. [Οδηγία ΕΕ περί συγχωνεύσεων — ανταλλαγών μετοχών]

6. Ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να εκδίδει αποφάσεις σχετικά με τους κανόνες καθορισμού της τιμής κτήσης και της τιμής πώλησης σε περίπτωση που η λογιστική αξία των στοιχείων ενεργητικού και παθητικού δεν είναι δυνατό να καθορισθεί.

Άρθρο 39—Φορολογικός συντελεστής

Τα κέρδη υπεραξίας κεφαλαίου φορολογούνται με συντελεστή 20 τοις εκατό.

ΜΕΡΟΣ ΙΙΙ — ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ ΝΟΜΙΚΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ

Κεφάλαιο 1—Γενικά

Άρθρο 40—Αντικείμενο της φορολογίας εισοδήματος νομικών οντοτήτων

Τα κέρδη που απολαμβάνουν νομικές οντότητες υπόκεινται σε ετήσια φορολόγηση, τη 'φορολογία εισοδήματος νομικών οντοτήτων'.

Άρθρο 41—Υποκείμενα του φόρου

Στη φορολογία εισοδήματος νομικών οντοτήτων υπόκεινται οι εξής νομικές οντότητες:

- α) κεφαλαιουχικές εταιρείες που συστήθηκαν στην ημεδαπή ή την αλλοδαπή,
- β) συνεταιρισμοί και ενώσεις,
- γ) κοινωνίες αστικού δικαίου, αστικές κερδοσκοπικές ή μη κερδοσκοπικές εταιρείες, σωματεία και ιδρύματα στο βαθμό που ασκούν επιχείρηση ή επάγγελμα,
- δ) προσωπικές εταιρείες,
- ε) φορείς γενικής κυβέρνησης, εφόσον οι εν λόγω φορείς ασκούν επιχειρηματική δραστηριότητα,
- στ) de facto εταιρείες, ενώσεις και λοιπά μορφώματα που εκ της μορφής, του σκοπού ή του αποτελέσματός τους συστήθηκαν για την πραγματοποίηση κέρδους, ή προσομοιάζουν με ελληνικά νομικά πρόσωπα ως προς τα χαρακτηριστικά τους.

Άρθρο 42—Απαλλασσόμενες νομικές οντότητες

Οι εξής νομικές οντότητες απαλλάσσονται από τη φορολογία εισοδήματος νομικών οντοτήτων:

- α) Κεντρική κυβέρνηση και δήμοι για τους σκοπούς δημόσιας διοίκησης,
- β) Η Τράπεζα της Ελλάδος,
- γ) Μη κερδοσκοπικές οντότητες δημοσίου συμφέροντος, όπως για παράδειγμα θρησκευτικού, ανθρωπιστικού, φιλανθρωπικού, επιστημονικού ή εκπαιδευτικού χαρακτήρα, εκτός εάν, και στο βαθμό που, διεξάγουν επιχειρηματική δραστηριότητα με ακαθάριστα έσοδα που υπερβαίνουν,
 - i) τις 25.000 ευρώ, ή
 - ii) 10 τοις εκατό των συνολικών ετήσιων δαπανών τους, όποιο από τα ανωτέρω είναι υψηλότερο.
- δ) Διεθνείς οργανισμοί, φορείς τεχνικής συνεργασίας και οι εκπρόσωποί τους, των οποίων η απαλλαγή από φορολόγηση προβλέπεται βάσει διεθνούς συμβάσεως.

Κεφάλαιο 2—Φορολογητέο εισόδημα

Άρθρο 43—Επιχειρηματικό κέρδος

1. Το επιχειρηματικό κέρδος προσδιορίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Κεφαλαίου 3, του Μέρους ΙΙ (Φόρος Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων) του παρόντα Κώδικα, εκτός από τις περιπτώσεις όπου περιγράφεται διαφορετικά στο παρόν κεφάλαιο.
2. Οι νομικές οντότητες που αναφέρονται στα εδάφια α, β και δ του Άρθρου 41 θεωρείται ότι ασκούν την επιχειρηματική τους δραστηριότητα με το σύνολο των ιδίων κεφαλαίων τους. Τούτο σημαίνει ότι όλα τα έσοδά τους συνιστούν κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα.

Άρθρο 44—Απαλλαγή ενδοομιλικών μερισμάτων

1. Κατά τον προσδιορισμό της φορολογητέας βάσης φορολογούμενου κατοίκου Ελλάδος, τα ποσά που απολαμβάνει από διανομή κερδών απαλλάσσονται εφόσον:
 - α) ο λήπτης φορολογούμενος κατέχει μετοχικό μερίδιο ή συμμετέχει κατά τουλάχιστον 10% κατά την αξία ή το πλήθος του μετοχικού ή βασικού κεφαλαίου ή των δικαιωμάτων ψήφου της νομικής οντότητας που διανέμει, και
 - β) το ελάχιστο του μετοχικού μεριδίου ή της συμμετοχής διακρατείται επί τουλάχιστον 24 μήνες, και
 - γ) η νομική οντότητα που προβαίνει σε διανομή υπόκειται σε φορολόγηση των κερδών του και δεν τυγχάνει φορολογικός κάτοικος χώρας που καθορίζει ο Υπουργός Οικονομικών.
2. Η προηγούμενη παράγραφος ισχύει επίσης για φορολογούμενους που δεν είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδος εφόσον το ενδοομιλικό μέρισμα συνδέεται με επιχειρηματικές δραστηριότητες που διεξάγονται από τον μη-κάτοικο εντός ή μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα.
3. Εάν η διανομή κερδών αναγγέλλεται από τη νομική οντότητα που διενεργεί την καταβολή σε λήπτη φορολογούμενο που δεν έχει διακρατήσει το ελάχιστο του μετοχικού μεριδίου ή της συμμετοχής επί 24 μήνες αλλά ικανοποιεί κατά τα άλλα τις προϋποθέσεις των ως άνω παραγράφων 1 και 2, ο λήπτης φορολογούμενος δύναται προσωρινά να ζητήσει την απαλλαγή που παρέχεται στις εν λόγω παραγράφους εφόσον παράσχει εγγύηση στη Φορολογική Διοίκηση για το ποσό του φόρου που θα οφειλόταν τη απουσία της απαλλαγής. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να απαιτήσει την υπέρ αυτής κατάπτωση της εγγύησης εφόσον ο λήπτης φορολογούμενος δεν διακρατεί το ελάχιστο του μετοχικού μεριδίου ή της συμμετοχής επί τουλάχιστον 24 μήνες. Η απαλλαγή καθίσταται οριστική και η εγγύηση εκπνέει κατά την ημερομηνία όπου το ελάχιστο του μετοχικού μεριδίου ή της συμμετοχής

διακρατείται επί 24 μήνες.

4. Εάν η νομική οντότητα που διανέμει:

- α) είναι εταιρεία νομικού τύπου που απαριθμείται στο Παράρτημα της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς το οποίο ισχύει για τις Μητρικές και τις θυγατρικές Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε, και
- β) φορολογικός κάτοικος Κράτους Μέλους της ΕΕ δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω Κράτους δεν νοείται δε φορολογικός κάτοικος Κράτους εκτός ΕΕ δυνάμει των όρων συμφωνίας περί αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με Κράτος μη-Μέλος, και
- γ) υπόκειται, δίχως τη δυνατότητα αιρέσεως ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο εδάφιο γ του Άρθρου 3 της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς το οποίο ισχύει για τις Μητρικές και τις θυγατρικές Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε,

η προϋπόθεση κατά το εδάφιο γ της παραγράφου 1 θεωρείται ότι έχει εκπληρωθεί.

5. Εάν η διανομή κερδών που αναφέρεται στην παράγραφο 1 ή 2 προκύπτει από συμμετοχή σε άλλη νομική οντότητα, ο φορολογούμενος δεν δικαιούται να εκπέσει επιχειρηματικές δαπάνες που συνδέονται με την εν λόγω συμμετοχή.

Άρθρο 45—Υποκεφαλαιοποίηση

1. Τα έξοδα τόκων δεν αναγνωρίζονται ως εκπιπτόμενες επιχειρηματικές δαπάνες εάν τα πλεονάζοντα καθαρά έξοδα τόκων υπερβαίνουν το τριάντα (30) τοις εκατό των φορολογητέων κερδών προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων (EBITDA). Τα κέρδη προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων καθορίζονται με βάση τις οικονομικές καταστάσεις που συντάσσονται σύμφωνα με τους ελληνικούς κανόνες λογιστικής με φορολογικές αναπροσαρμογές όπως περιγράφονται στον παρόντα Κώδικα.

2. Ως «πλεονάζοντα καθαρά έξοδα τόκων» νοείται το πλεόνασμα των εξόδων τόκων έναντι του εισοδήματος από τόκους .

3. Η παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου δεν ισχύει εάν:

- α) τα πλεονάζοντα καθαρά έξοδα τόκων είναι χαμηλότερα των 100.000 ευρώ,
- β) ο δείκτης χρέους προς ίδια κεφάλαια του φορολογούμενου δεν υπερβαίνει το 3:1, ή

4. Κάθε έξοδο τόκων το οποίο δεν εκπίπτει σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να μεταφέρεται εις νέον επ' αόριστον, εκτός εάν μεταβιβαστεί πενήντα (50) τοις εκατό των μετοχών, ή των δικαιωμάτων ψήφου της νομικής οντότητας.

5. Το Υπουργείο δύναται να εκδώσει απόφαση η οποία θα ορίζει λεπτομερέστερους κανόνες καθορισμού των κερδών προ τόκων, φόρων και αποσβέσεων και υπολογισμού του δείκτη χρέους προς ίδια κεφάλαια.

Άρθρο 46—Ενδοομιλικές συναλλαγές

1. Οποιοδήποτε κέρδος που προκύπτει από διεθνή ή και εγχώρια συναλλαγή (ή σειρά συναλλαγών) καθορίζεται λαμβάνοντας υπόψη την τιμή σύμφωνα με την αρχή των ίσων αποστάσεων (arm's length principle). Οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται και ερμηνεύονται σύμφωνα με τις αρχές του ΟΟΣΑ, και συγκεκριμένα σύμφωνα με τις Κατευθυντήριες Γραμμές του ΟΟΣΑ για τις ενδοομιλικές συναλλαγές.

2. Όταν μία συναλλαγή ή σειρά συναλλαγών, διεθνείς ή και εγχώριες διενεργούνται από δύο ή περισσότερα συνδεδεμένα πρόσωπα, με οικονομικούς ή εμπορικούς όρους οι οποίοι διαφέρουν από εκείνους που θα ίσχυαν για συναλλαγές μεταξύ μη συνδεδεμένων προσώπων σε παρόμοιες περιστάσεις (συγκρίσιμες συναλλαγές), οποιαδήποτε κέρδη που θα είχαν αποκτηθεί ή αναγνωριστεί από οποιοδήποτε από αυτά τα πρόσωπα, αλλά δεν έχουν αποκτηθεί ούτε αναγνωριστεί λόγω των ανωτέρω διαφορετικών όρων, περιλαμβάνονται στα κέρδη του προσώπου, μόνο στο βαθμό κατά τον οποίο δεν οδηγούν σε μείωση του συνολικού ποσού πληρωτέου φόρου προς τον Ελληνικό Κρατικό Προϋπολογισμό, και φορολογούνται αναλόγως.

Άρθρο 47—Μεταφορά λειτουργιών

Οποιαδήποτε επιχειρηματική αναδιάρθρωση, η οποία μπορεί να ερμηνευτεί ως εγχώρια ή διασυνοριακή αναδιοργάνωση λειτουργιών, περιουσιακών στοιχείων, κινδύνων ή και επιχειρηματικών ευκαιριών, την οποία υλοποιούν ή στην οποία εμπλέκονται συνδεδεμένα μέρη με συνδεδεμένα κέρδη εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος άρθρου:

- α) «Οι λειτουργίες, τα περιουσιακά στοιχεία, οι κίνδυνοι ή και οι επιχειρηματικές ευκαιρίες που αναδιοργανώνονται, μεταφέρονται ή μεταβιβάζονται» νοούνται συνολικά ως «πακέτο μεταβίβασης» για τους σκοπούς του παρόντος άρθρου. Από αυτή την άποψη, θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη περιουσιακά στοιχεία, χορηγήσεις αδειών χρήσης καθώς και μεταβιβάσεις περιουσιακών στοιχείων.
- β) Σε περίπτωση κατά την οποία μία επιχειρηματική αναδιάρθρωση συνεπάγεται μία συναλλαγή ή σειρά συναλλαγών, οι οποίες συνιστούν μεταβίβαση ή χορήγηση άδειας χρήσης υπεραξίας ή άυλων περιουσιακών στοιχείων, η εν λόγω μεταβίβαση ή χορήγηση άδειας χρήσης θα πρέπει να γίνεται έναντι αντίτιμου σύμφωνα με την αρχή των ίσων αποστάσεων, λαμβάνοντας ωστόσο υπόψη τη συνολική αξία των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων, καθώς και τις σχετικές λειτουργίες και τους κινδύνους («πακέτο μεταβίβασης»).

Περιλαμβάνονται ιδιαιτέρως μεταβιβάσεις ή χορηγήσεις αδειών χρήσης μεμονωμένων περιουσιακών στοιχείων σε συνδυασμό με λειτουργίες και κινδύνους που πρέπει να θεωρηθούν άρρηκτα συνδεδεμένες.

- γ) Τέτοιου είδους επιχειρηματικές αναδιαρθρώσεις δεν συνεπάγονται καμία αναπροσαρμογή όταν ο φορολογούμενος μπορεί να παράσχει αποδεικτικά στοιχεία που τεκμηριώνουν ότι δεν μεταβιβάστηκαν ούτε χορηγήθηκε άδεια χρήσης για ουσιώδη άυλα στοιχεία ή περιουσιακά στοιχεία και ότι καταβλήθηκε αντίτιμο σύμφωνα με την αρχή των ίσων αποστάσεων, κατά τρόπο ώστε η συνεπαγόμενη ανάθεση κινδύνων και λειτουργιών είναι συνεπής με την αρχή των ίσων αποστάσεων, παραπέμποντας σε κατάλληλες συγκρίσιμες περιπτώσεις.
- δ) Σε περιπτώσεις όπου ο φορολογούμενος δεν μπορεί να παράσχει τα αποδεικτικά στοιχεία που ορίζονται στην παράγραφο 3, απουσία οποιασδήποτε συγκρίσιμης συναλλαγής ή σειράς συναλλαγών, καθορίζεται ένα αντίτιμο σύμφωνα με την αρχή των ίσων αποστάσεων με βάση τη συνολική αξία των υποκείμενων περιουσιακών στοιχείων, λειτουργιών και κινδύνων («πακέτου μεταβίβασης») και λαμβάνοντας υπόψη την αναγόμενη παρούσα αξία των μεταβιβαζόμενων προσδοκώμενων κερδών συνολικά που συνδέονται με τη λειτουργία και όλα τα συνδεδεμένα υποκείμενα περιουσιακά στοιχεία. Εναλλακτικά, μπορεί να χρησιμοποιηθεί οποιαδήποτε άλλη μέθοδος από το φορολογούμενο, εφόσον μπορεί να αποδείξει ότι συμμορφώνεται με την αρχή των ίσων αποστάσεων.

Πραγματοποιείται αναπροσαρμογή αναλόγως για τα έτη κατά οποία συντελείται η επιχειρηματική αναδιάρθρωση.

Άρθρο 48—Εισφορές ενεργητικού έναντι μετοχών

1. Το παρόν Άρθρο αφορά σε μεταβιβάσεις κλάδων δραστηριότητας όπως ορίζει η παράγραφος 2, εφόσον ζητηθεί από εισφέρουσες ή λήπτριες εταιρείες και πληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος Άρθρου.

2. Ως 'εισφορά κλάδου δραστηριότητας' νοείται κάθε πράξη δια της οποίας εταιρεία (εφεξής η «εισφέρουσα εταιρεία»), δίχως να λυθεί, μεταβιβάζει έναν ή περισσότερους κλάδους δραστηριότητας σε άλλη υφιστάμενη εταιρεία (εφεξής η «λήπτρια εταιρεία»), έναντι της έκδοσης ή μεταβίβασης τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας εταιρείας. Ως 'κλάδος δραστηριότητας' νοούνται όλα τα στοιχεία του ενεργητικού και οι υποχρεώσεις που δύνανται να αποδοθούν σε τομέα νομικής οντότητας που εξ' οργανωσιακής απόψεως συνιστά διακεκριμένο επιχειρηματικό αντικείμενο.

3. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η εισφέρουσα εταιρεία απαλλάσσεται από τη φορολόγηση ως προς τα κέρδη και τις ζημίες που προκύπτουν κατά την μεταβίβαση των στοιχείων του ενεργητικού και των υποχρεώσεων της επιχείρησης που αποδίδονται εν προκειμένω στον κλάδο ή τους κλάδους δραστηριότητας. Η λήπτρια εταιρεία αποτιμά τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις στη λογιστική τους αξία εις χείρας της εισφέρουσας εταιρείας κατά το χρόνο της μεταβίβασης. Η λήπτρια εταιρεία αποσβένει τα στοιχεία του ενεργητικού σύμφωνα με τους κανόνες που θα ίσχυαν για την εισφέρουσα εταιρεία εφόσον η μεταβίβαση δεν είχε λάβει χώρα.

4. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η λήπτρια εταιρεία νομιμοποιείται να μεταφέρει εις νέο τα αποθεματικά και τις προβλέψεις που συνέστησε η εισφέρουσα εταιρεία και που άπτονται του κλάδου ή των κλάδων δραστηριότητας, θα υπόκεινται δε στις φορολογικές απαλλαγές και τις προϋποθέσεις που θα ίσχυαν για την εισφέρουσα εταιρεία εφόσον η μεταβίβαση δεν είχε λάβει χώρα. Η λήπτρια εταιρεία αναλαμβάνει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εισφέρουσας εταιρείας ως προς τα εν λόγω αποθεματικά και προβλέψεις.

5. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η λήπτρια εταιρεία νομιμοποιείται να μεταφέρει εις νέο τις ζημίες της εισφέρουσας εταιρείας που άπτονται του κλάδου ή των κλάδων δραστηριότητας, θα υπόκεινται δε στις αυτές προϋποθέσεις που θα ίσχυαν για λήπτρια εταιρεία εφόσον η μεταβίβαση δεν είχε λάβει χώρα.

6. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η εισφέρουσα εταιρεία αποτιμά τα χρεόγραφα της λήπτριας εταιρείας που λαμβάνει στην αγοραία τους αξία κατά την ημερομηνία της μεταβίβασης.

7. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή μόνον εφόσον οι εισφέρουσες και λήπτριες εταιρείες έχουν φορολογική κατοικία στην Ελλάδα και/ή άλλο Κράτος Μέλος της ΕΕ πλην της Ελλάδος.

8. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή:

- α) εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία και η λήπτρια εταιρεία είναι αμφότερες κάτοικοι Ελλάδος, στη μεταβίβαση κλάδου ή κλάδων δραστηριότητας που ευρίσκεται στην Ελλάδα ή σε άλλο Κράτος Μέλος της ΕΕ πλην της Ελλάδος,
- β) εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία είναι κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος, και η λήπτρια εταιρεία είναι κάτοικος Ελλάδος, υπό την προϋπόθεση ότι μετά τη μεταβίβαση τα στοιχεία του ενεργητικού, οι υποχρεώσεις, τα αποθεματικά, οι προβλέψεις και οι ζημίες που μεταβιβάζονται δεν αποδίδονται σε εκτός Ελλάδος μόνιμη εγκατάσταση της λήπτριας εταιρείας,
- γ) εφόσον η λήπτρια εταιρεία είναι κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος και η εισφέρουσα εταιρεία είναι κάτοικος Ελλάδος ή άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος, υπό την προϋπόθεση ότι μετά τη μεταβίβαση, τα στοιχεία του ενεργητικού, οι υποχρεώσεις, τα αποθεματικά, οι προβλέψεις και οι ζημίες που μεταβιβάζονται αποδίδονται σε μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα της λήπτριας εταιρείας

9. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία είναι κάτοικος

Ελλάδος και η λήπτρια εταιρεία είναι κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος, σε μεταβίβαση κλάδου ή κλάδων δραστηριότητας που συνιστούν μία ή πλείονες μόνιμες εγκαταστάσεις που ευρίσκονται σε άλλο Κράτος Μέλος της ΕΕ πλην της Ελλάδος. Σε τέτοια περίπτωση, δεν έχουν ισχύ οι διατάξεις των παραγράφων 3, 4, 5 και 6, αλλά η εισφέρουσα εταιρεία δικαιούται πιστωτικό ποσού έναντι του φόρου που προκύπτει ως αποτέλεσμα της μεταβίβασης ως προς κάθε φόρο που θα επιβαλλόταν στο εν λόγω Κράτος Μέλος της ΕΕ ως αποτέλεσμα της μεταβίβασης εάν δεν υφίστατο η Οδηγία 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε.

10. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, ως *‘νομική οντότητα κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος’* νοείται νομική οντότητα η οποία:

- α) είναι νομική οντότητα τύπου που απαριθμείται στο Παράρτημα της Οδηγίας 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε,
- β) είναι φορολογικός κάτοικος Κράτους Μέλους της ΕΕ δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω Κράτους και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος κράτους εκτός ΕΕ υπό τους όρους σύμβασης περί αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με Κράτος μη-Μέλος της ΕΕ,
- γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο εδάφιο γ, του Άρθρου 3 της Οδηγίας 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε.

11. Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να επιτρέψει την εφαρμογή του παρόντος Άρθρου υπό την προϋπόθεση που αποσκοπεί στην αποτροπή κατάχρησης των διατάξεων του παρόντος Άρθρου. Συγκεκριμένα, η Φορολογική Διοίκηση δύναται να απαιτήσει από την εισφέρουσα εταιρεία να διακρατήσει τα χρεόγραφα της λήπτριας εταιρεία που λαμβάνει για ελάχιστη περίοδο έως τριών ετών ύστερα από τη μεταβίβαση. Τέτοιες προϋποθέσεις δεν θα επιβληθούν εφόσον τα εν προκειμένω συμβαλλόμενα μέρη δύνανται να αποδείξουν εύλογα ότι η μεταβίβαση δεν διενεργείται με κύριο σκοπό την αποφυγή φόρων.

12. Η εισφέρουσα εταιρεία και η λήπτρια εταιρεία πρέπει αμφότερες να τελούν υπό το αυτό φορολογικό καθεστώς.

Άρθρο 49—Ανταλλαγή μετοχών

1. Το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή σε μέτοχο που, σε ανταλλαγή μετοχών, διαθέτει τίτλους ενός νομικού προσώπου (εφεξής: οι αρχικοί τίτλοι) εις αντάλλαγμα τίτλων άλλης νομικής οντότητας (εφεξής: οι νέοι τίτλοι) όπως ορίζεται στις παραγράφους 2 και 3, εφόσον ζητηθεί από τον μέτοχο και εκπληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος Άρθρου.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, ως *‘ανταλλαγή μετοχών’* νοείται κάθε πράξη με την οποία μία νομική οντότητα (εφεξής: η αποκτώσα εταιρεία) αποκτά τίτλους άλλης νομικής οντότητας (εφεξής: η αποκτώμενη εταιρεία) εις αντάλλαγμα για την έκδοση ή τη μεταβίβαση τίτλων αυτής προς τους μετόχους της αποκτώμενης εταιρείας, υπό την προϋπόθεση ότι ύστερα από την ανταλλαγή μετοχών η αποκτώσα εταιρεία θα κατέχει τουλάχιστον πλειοψηφία των δικαιωμάτων ψήφου της αποκτώμενης εταιρείας ή τουλάχιστον το 25% της αξίας του μετοχικού κεφαλαίου της αποκτώμενης εταιρείας. Για το σκοπό αυτό, εξαγορά που πραγματοποιείται από την αποκτώσα εταιρεία μέσω αναγνωρισμένου χρηματιστηρίου αξιών νοείται ως ενιαία συναλλαγή υπό την προϋπόθεση ότι συντελείται εντός περιόδου 6 μηνών.

3. Σε ανταλλαγή μετοχών, όπως ορίζεται στην παράγραφο 2, η αποκτώσα εταιρεία δύναται να προβεί σε χρηματική καταβολή πλέον της έκδοσης ή μεταβίβασης τίτλων, υπό την προϋπόθεση ότι η χρηματική καταβολή δεν θα υπερβαίνει το 10% της ονομαστικής αξίας, ή, τη απουσία ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων. Το σύνολο ή μέρος τέτοιας καταβολής δύναται να διενεργηθεί προς τους μειωηφούντες μετόχους της αποκτώμενης εταιρείας αντί της έκδοσης ή της μεταβίβασης τίτλων.

4. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, ο μέτοχος δεν είναι υπόχρεος φόρου ως προς τυχόν κέρδη ή ζημίες που πραγματοποιούνται κατά την διάθεση των αρχικών τίτλων, εκτός στο βαθμό που λαμβάνει χρηματική καταβολή. Εάν λαμβάνει χρηματική καταβολή, οποιαδήποτε κέρδη ή ζημίες πραγματοποιούνται επί των αρχικών τίτλων, αποδίδονται κατ' αναλογία στη χρηματική καταβολή και την αγοραία αξία των νέων τίτλων, και εκείνος φορολογείται δεόντως ως προς την χρηματική καταβολή. Ο μέτοχος αποτιμά τους νέους τίτλους με τη λογιστική αξία που είχαν οι εις χείρας του αρχικοί τίτλοι κατά τον χρόνο της ανταλλαγής.

5. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η αποκτώσα εταιρεία αποτιμά τους τίτλους που λαμβάνει από τον μέτοχο στην αγοραία τους τιμή κατά το χρόνο της ανταλλαγής.

6. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή μόνον εφόσον η αποκτώσα εταιρεία και η αποκτώμενη εταιρεία είναι φορολογικοί κάτοικοι Ελλάδος και/ή άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος.

7. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή εφόσον:

- α) ο μέτοχος είναι κάτοικος Ελλάδος, ή
- β) ο μέτοχος δεν είναι κάτοικος Ελλάδος και κατέχει τόσο τους αρχικούς τίτλους όσο και τους νέους τίτλους μέσω μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί στην Ελλάδα.

8. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, ως *‘νομική οντότητα κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος’* νοείται νομική οντότητα η οποία:

- α) είναι νομική οντότητα τύπου που απαριθμείται στο Παράρτημα της Οδηγίας 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού, όπως τροποποιήθηκε, πλην των νομικών οντοτήτων που συστήνονται υπό την Ελληνική νομοθεσία,
- β) είναι φορολογικός κάτοικος Κράτους Μέλους της ΕΕ δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω Κράτους και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος κράτους εκτός ΕΕ υπό τους όρους σύμβασης περί αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με Κράτος μη-Μέλος της ΕΕ,
- γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο εδάφιο γ, του Άρθρου 3 της Οδηγίας 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε.

Άρθρο 50—Συγχωνεύσεις και διασπάσεις

1. Το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή σε συγχωνεύσεις και διασπάσεις, όπως ορίζονται στις παραγράφους 2, 3 και 4, εφόσον ζητηθεί από την εισφέρουσα και την λήπτρια εταιρεία ή εταιρείες, ή εφόσον ζητηθεί από μέτοχο της εισφέρουσας εταιρείας, και εκπληρούνται οι προϋποθέσεις του παρόντος Άρθρου.

2. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου ως *‘συγχώνευση’* νοείται κάθε πράξη με την οποία α) μία ή περισσότερες νομικές οντότητες (εφεξής οι «εισφέρουσες εταιρείες»), κατά τη διάλυσή

τους δίχως να τεθούν υπό εκκαθάριση, μεταβιβάζουν άπαντα τα στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις τους σε άλλη υφιστάμενη νομική οντότητα (εφεξής: η λήπτρια εταιρεία) εις αντάλλαγμα της έκδοσης ή μεταβίβασης στους μετόχους τους τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας εταιρείας,

β) δύο ή περισσότερες νομικές οντότητες (εφεξής οι «εισφέρουσες εταιρείες»), κατά τη διάλυσή τους δίχως να τεθούν υπό εκκαθάριση, μεταβιβάζουν άπαντα τα στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις τους σε νομική οντότητα που συστήνουν (εφεξής η «λήπτρια εταιρεία») εις αντάλλαγμα της έκδοσης ή της μεταβίβασης στους μετόχους τους τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας εταιρείας.

3. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου ως ‘διάσπαση’ νοείται κάθε πράξη με την οποία

α) νομική οντότητα (εφεξής, η «εισφέρουσα εταιρεία»), κατά τη διάλυσή της δίχως να τεθεί υπό εκκαθάριση, μεταβιβάζει άπαντα τα στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις της σε δύο ή περισσότερες υφιστάμενες ή νέες νομικές οντότητες (εφεξής: οι λήπτριες εταιρείες) εις αντάλλαγμα της κατ’ αναλογία έκδοσης ή μεταβίβασης στους μετόχους της τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου των ληπτριών εταιρειών,

β) νομική οντότητα (εφεξής η «εισφέρουσα εταιρεία») μεταβιβάζει έναν ή περισσότερους κλάδους δραστηριότητας σε νομική οντότητα που συστήνει (εφεξής η «λήπτρια εταιρεία»), εις αντάλλαγμα της έκδοσης ή μεταβίβασης στους μετόχους του ή εις το ίδιο τίτλων παραστατικών του εταιρικού κεφαλαίου της λήπτριας εταιρείας. Ως κλάδος δραστηριότητας νοούνται άπαντα τα στοιχεία του ενεργητικού και οι υποχρεώσεις που δύνανται να αποδοθούν σε τομέα νομικής οντότητας που εξ’ οργανωσιακής απόψεως συνιστά διακεκριμένο επιχειρηματικό αντικείμενο.

4. Σε συγχώνευση ή διάσπαση, όπως ορίζονται στην παράγραφο 2 ή 3, δύναται να διενεργηθεί χρηματική καταβολή από τη λήπτρια εταιρεία ή εταιρείες επιπλέον της έκδοσης ή μεταβίβασης τίτλων, υπό την προϋπόθεση ότι η χρηματική καταβολή δεν θα υπερβαίνει το 10% της ονομαστικής αξίας, ή τη απουσία ονομαστικής αξίας, της λογιστικής αξίας των τίτλων. Το σύνολο ή μέρος τέτοιας καταβολής δύναται να διενεργηθεί προς τους μειοψηφούντες μετόχους της εισφέρουσας εταιρείας ή εταιρειών αντί της έκδοσης ή μεταβίβασης τίτλων.

5. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή μόνον εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία ή εταιρείες και η λήπτρια εταιρεία ή εταιρείες είναι κάτοικοι Ελλάδος και/ή άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος.

6. Για τους σκοπούς του παρόντος Άρθρου, ως ‘*νομική προσωπικότητα κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος*’ νοείται νομική οντότητα η οποία:

α) είναι νομική οντότητα τύπου που απαριθμείται στο Παράρτημα της Οδηγίας 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε, πλην νομικών οντοτήτων που έχουν συσταθεί υπό την Ελληνική νομοθεσία,

β) είναι φορολογικός κάτοικος Κράτους Μέλους της ΕΕ δυνάμει της νομοθεσίας του εν λόγω Κράτους και δεν θεωρείται φορολογικός κάτοικος κράτους εκτός ΕΕ υπό τους όρους σύμβασης περί αποφυγής διπλής φορολογίας που έχει συναφθεί με Κράτος μη-Μέλος της ΕΕ,

γ) υπόκειται, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή απαλλαγής, σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο εδάφιο γ, του Άρθρου 3 της Οδηγίας 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε.

7. Όπου το παρόν Άρθρο εκφέρεται ως έχον εφαρμογή σε εισφέρουσα εταιρεία ή σε λήπτρια

εταιρεία, εφαρμόζεται επίσης σε δύο ή πλείονες εισφέρουσες εταιρείες ή σε δύο ή πλείονες λήπτριες εταιρείες, ως προκύπτει.

8. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η εισφέρουσα εταιρεία απαλλάσσεται από φόρο ως προς κέρδη ή ζημίες που πραγματοποιούνται κατά τη μεταβίβαση των στοιχείων του ενεργητικού ή των υποχρεώσεων. Η λήπτρια εταιρεία αποτιμά τα εν λόγω στοιχεία του ενεργητικού και τις υποχρεώσεις με τη λογιστική τους αξία εις χείρας της εισφέρουσας εταιρείας κατά το χρόνο της συγχώνευσης ή της διάσπασης. Η λήπτρια εταιρεία αποσβένει τα στοιχεία του ενεργητικού σύμφωνα με τους κανόνες που θα ίσχυαν για την εισφέρουσα εταιρεία εφόσον η μεταβίβαση δεν είχε λάβει χώρα.

9. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η λήπτρια εταιρεία νομιμοποιείται να μεταφέρει εις νέο τα αποθεματικά και τις προβλέψεις που σχηματίστηκαν από την εισφέρουσα εταιρεία, υπό τις φορολογικές απαλλαγές και τους όρους που θα είχαν ισχύσει για την εισφέρουσα εταιρεία εφόσον η μεταβίβαση δεν είχε λάβει χώρα. Η λήπτρια εταιρεία αναλαμβάνει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της εισφέρουσας εταιρείας ως προς τα εν λόγω αποθεματικά και προβλέψεις.

10. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, η λήπτρια εταιρεία νομιμοποιείται να μεταφέρει εις νέο τις ζημίες της εισφέρουσας εταιρείας, υπό τους αυτούς όρους που θα είχαν ισχύσει για την εισφέρουσα εταιρεία εφόσον η συγχώνευση ή η διάσπαση δεν είχε λάβει χώρα.

11. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, και η λήπτρια εταιρεία συμμετέχει στο εταιρικό κεφάλαιο της εισφέρουσας εταιρείας, η λήπτρια εταιρεία απαλλάσσεται από τη φορολόγηση ως προς κάθε κέρδος ή ζημία που πραγματοποιεί λόγω της ακύρωσης της εν λόγω συμμετοχής της.

12. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή ως προς τη μεταβίβαση στοιχείων ενεργητικού και υποχρεώσεων :

- α) εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία και η λήπτρια εταιρεία είναι αμφότερες κάτοικοι Ελλάδος, στη μεταβίβαση κλάδου ή κλάδων δραστηριότητας που ευρίσκονται στην Ελλάδα ή σε άλλο Κράτος Μέλος της ΕΕ πλην της Ελλάδος,
- β) εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία είναι κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος, και η λήπτρια εταιρεία είναι κάτοικος Ελλάδος, στο βαθμό που μετά τη συγχώνευση ή τη διάσπαση τα στοιχεία του ενεργητικού, οι υποχρεώσεις, τα αποθεματικά, οι προβλέψεις και οι ζημίες που μεταβιβάζονται δεν αποδίδονται σε εκτός Ελλάδος μόνιμη εγκατάσταση της λήπτριας εταιρείας,
- γ) εφόσον η λήπτρια εταιρεία είναι κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος και η εισφέρουσα εταιρεία είναι κάτοικος Ελλάδος ή άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος, στο βαθμό που μετά τη συγχώνευση ή τη διάσπαση τα στοιχεία του ενεργητικού, οι υποχρεώσεις, τα αποθεματικά, οι προβλέψεις και οι ζημίες που μεταβιβάζονται αποδίδονται σε μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα της λήπτριας εταιρείας.

13. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή εφόσον η εισφέρουσα εταιρεία είναι κάτοικος Ελλάδος και η λήπτρια εταιρεία είναι κάτοικος άλλου Κράτους Μέλους της ΕΕ πλην της Ελλάδος, στο βαθμό που η συγχώνευση ή η διάσπαση επιφέρει τη μεταβίβαση κλάδου δραστηριότητας που συνιστά μόνιμη εγκατάσταση σε άλλο Κράτος Μέλος της ΕΕ πλην της Ελλάδος. Σε τέτοια περίπτωση, δεν έχουν ισχύ οι διατάξεις των παραγράφων 5, 6, 7 και 8, αλλά η εισφέρουσα εταιρεία δικαιούται πιστωτικού ποσού έναντι του φόρου που προκύπτει ως αποτέλεσμα της συγχώνευσης ή διάσπασης ως προς κάθε φόρο που θα επιβαλλόταν στο εν λόγω Κράτος Μέλος της ΕΕ ως αποτέλεσμα της συγχώνευσης ή διάσπασης εάν δεν υφίστατο η Οδηγία 90/434/ΕΟΚ σχετικά με το Κοινό Φορολογικό Καθεστώς για τις Συγχωνεύσεις, Διασπάσεις, Εισφορές Ενεργητικού και Ανταλλαγές Μετοχών που Αφορούν Εταιρείες Διαφορετικών Κρατών Μελών, όπως τροποποιήθηκε.

14. Εφόσον το παρόν Άρθρο έχει εφαρμογή, ο μέτοχος της εισφέρουσας εταιρείας δεν είναι υπόχρεος φορολόγησης ως προς οποιοδήποτε κέρδος ή ζημία πραγματοποιείται κατά την διάθεση των τίτλων της εισφέρουσας εταιρείας, εκτός εις το βαθμό που λαμβάνει χρηματική καταβολή. Εφόσον λάβει χρηματική καταβολή, κάθε κέρδος ή ζημία που θα πραγματοποιηθεί επί των τίτλων της εισφέρουσας εταιρείας αποδίδεται κατ' αναλογία στην χρηματική καταβολή και την αγοραία αξία των τίτλων της λήπτριας εταιρείας, και εκείνος φορολογείται δεόντως ως προς την χρηματική καταβολή. Ο μέτοχος αποτιμά τους τίτλους της λήπτριας εταιρείας κατά την λογιστική αξία που είχαν οι τίτλοι της εισφέρουσας εταιρείας εις χείρας του κατά τον χρόνο της συγχώνευσης ή της διάσπασης.

15. Το παρόν Άρθρο δύναται να έχει εφαρμογή σε μέτοχο ο οποίος, σε περίπτωση συγχώνευσης ή διάσπασης, ανταλλάσσει τίτλους της εισφέρουσας εταιρείας με τίτλους της λήπτριας εταιρείας, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) ο μέτοχος είναι κάτοικος Ελλάδος, ή
- β) ο μέτοχος δεν είναι κάτοικος Ελλάδος και διακρατεί αμφοτέρους τους τίτλους της εισφέρουσας εταιρείας και τους τίτλους της λήπτριας εταιρείας μέσω μόνιμης εγκατάστασης που διατηρεί στην Ελλάδα.

Άρθρο 51—Εκκαθάριση

Το προϊόν της εκκαθάρισης νοείται ως διανομή κέρδους κατά το φορολογικό έτος εντός του οποίου ολοκληρώθηκε η εκκαθάριση της νομικής οντότητας, στο βαθμό που το εν λόγω προϊόν υπερβαίνει το καταβεβλημένο κεφάλαιο.

Κεφάλαιο 3—Φορολογικός συντελεστής

Άρθρο 52—Φορολογικός συντελεστής

Τα επιχειρηματικά κέρδη φορολογούνται με συντελεστή 26%.

2. Ο φορολογούμενος που αποκτά εισόδημα το οποίο υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Παρακράτηση φόρου] περιλαμβάνει το εισόδημα στα φορολογητέα κέρδη του πριν την αφαίρεση του παρακρατούμενου φόρου. Ο πληρωτέος από το φορολογούμενο φόρος σε σχέση με το εν λόγω εισόδημα μειώνεται κατά το ποσό της φόρου που παρακρατήθηκε.

ΜΕΡΟΣ IV—ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΣΗ ΦΟΡΟΥ

Κεφάλαιο 1—Φορολόγηση στην πηγή

Άρθρο 53— Φορολόγηση στην πηγή

1. Τα ακόλουθα πρόσωπα υποχρεούνται να παρακρατούν φόρο σύμφωνα με το σύστημα φορολόγησης στην πηγή:

- α) κάθε φυσικό πρόσωπο που αποκτά κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα ή νομική οντότητα που διενεργεί πληρωμές ή δίνει παροχές σε είδος στους εργαζομένους τους,
- β) κάθε νομική οντότητα που καταβάλλει συντάξεις σε φυσικά πρόσωπα,
- γ) ταμεία κοινωνικής ασφάλισης ή παρόμοιες οντότητες που διενεργούν πληρωμές στους ασφαλισμένους τους.

2. Το πρόσωπο, όπως αναφέρεται στην παράγραφο 1, το οποίο καταβάλλει εισόδημα για μισθωτή εργασία σύμφωνα με το Άρθρο 13, φέρει την ευθύνη παρακράτησης φόρου και απόδοσής του στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Εάν δεν διενεργείται παρακράτηση, ο υπόχρεος οφείλει να καταβάλλει το φόρο που δεν παρακρατήθηκε, καθώς και τα πρόστιμα και τις ποινές που

επισύρονται.

3. Εισόδημα που απαλλάσσεται από φόρο δεν υπόκειται σε παρακράτηση.
4. Εάν ένας εργοδότης δεν είναι κύριος εργοδότης κάποιου φορολογούμενου, οφείλει να παρακρατά φόρο με το μέγιστο οριακό συντελεστή σύμφωνα με το Άρθρο 71 του Κώδικα.
5. Ως «κύριος εργοδότης» νοείται ο εργοδότης από τον οποίο ο εργαζόμενος λαμβάνει το υψηλότερο ετήσιο εισόδημα από μισθωτή εργασία. Εάν ο εργαζόμενος λαμβάνει ίσο εισόδημα από μισθωτή εργασία από περισσότερους τους ενός εργοδότες, ο εργαζόμενος μπορεί να επιλέξει ποιος συνιστά τον κύριο εργοδότη του.

Άρθρο 54—Φορολογικός συντελεστής

1. Το μηνιαίο εισόδημα από μισθωτή εργασία (συμπεριλαμβανομένων παροχών σε είδος υπολογιζόμενων αναλογικά σε μηνιαία βάση) υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με τον ακόλουθο πίνακα:

Μηνιαίο εισόδημα από μισθωτή εργασία (ευρώ)	Συντελεστής παρακράτησης φόρου (%)
≤ 795	0
$796 \leq 833$	1
$834 \leq 917$	3
$918 \leq 1000$	5
$1001 \leq 1083$	6
$1084 \leq 1167$	7
$1168 \leq 1250$	8
$1251 \leq 1333$	9
$1334 \leq 1500$	10
$1501 \leq 1583$	11
$1584 \leq 1750$	12
$1751 \leq 1833$	13
$1834 \leq 1917$	14
$1918 \leq 2083$	15
$2084 \leq 2250$	26
$2251 \leq 2333$	27
$2334 \leq 2583$	28
$2584 \leq 2750$	29
$2751 \leq 3000$	30
$3001 \leq 3250$	31
$3251 \leq 3500$	32
≥ 3501	42

2. Ανεξάρτητα από την παράγραφο 1, το εισόδημα από μισθωτή εργασία αξιωματικών που υπηρετούν στο εμπορικό ναυτικό υπόκειται σε παρακράτηση φόρου 15%, ενώ το εν λόγω εισόδημα κατώτερων μελών πληρωμάτων που υπηρετούν στο εμπορικό ναυτικό υπόκειται σε παρακράτηση φόρου 10%.

3. Οποιαδήποτε εφάπαξ καταβολή ή επιμίσθιο ή παροχές σε χρήμα ή είδος ή παρόμοιες

πληρωμές πέραν του μηνιαίου εισοδήματος σύμφωνα με την παράγραφο 1 θα υπόκειται σε παρακράτηση φόρου με συντελεστή 42%.

Κεφάλαιο 2— Παρακράτηση φόρου

Άρθρο 55—Υπόχρεοι σε παρακράτηση

Κάθε νομική οντότητα ή φυσικό πρόσωπο που αποκτά κέρδη από επιχειρηματική δραστηριότητα που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα, ή κάθε φορολογούμενος που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα αλλά δραστηριοποιείται μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα, και προβαίνει σε πληρωμές σύμφωνα με τα αναφερόμενα στο Άρθρο 56 υποχρεούται σε παρακράτηση φόρου όπως ορίζεται στο Άρθρο 58.

Άρθρο 56—Πληρωμές υποκείμενες σε παρακράτηση

Οι ακόλουθες πληρωμές υπόκειται σε παρακράτηση φόρου:

- α) μερίσματα και παρόμοιες πληρωμές όπως ορίζονται στο Άρθρο 30,
- β) τόκοι,
- γ) δικαιώματα (royalties),
- δ) κάθε πληρωμή για την παροχή υπηρεσιών καλλιτεχνών και αθλητών,
- ε) αμοιβές για τεχνικές υπηρεσίες, αμοιβές διοίκησης, αμοιβές για συμβουλευτικές υπηρεσίες και άλλες αμοιβές για παρόμοιες υπηρεσίες, ανεξαρτήτως εάν έχουν παρασχεθεί στην Ελλάδα.

2. Κάθε νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία της στην Ελλάδα και λαμβάνει αμοιβές για τεχνικές υπηρεσίες, αμοιβές διοίκησης, αμοιβές για συμβουλευτικές υπηρεσίες ή και αμοιβές για παρόμοιες υπηρεσίες δύναται να επιλέξει να φορολογείται ως αν το εν λόγω εισόδημα να είχε αποκτηθεί κατά την άσκηση επιχειρηματικής δραστηριότητας μέσω μόνιμης εγκατάστασης στην Ελλάδα και να πιστώσει τον παρακρατηθέντα φόρο έναντι του οφειλόμενου φόρου εισοδήματος νομικών οντοτήτων.

Άρθρο 57—Απαλλαγή για ορισμένες ενδοομιλικές πληρωμές

1. Ανεξάρτητα από το Άρθρο 55, δεν παρακρατείται καθόλου φόρος από μερίσματα και παρόμοιες πληρωμές που διανέμονται σε νομική οντότητα το οποίο περιλαμβάνεται στο Παράρτημα της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε, εφόσον:
 - α) η νομική οντότητα που εισπράττει κατέχει μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον 10%, βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα σε κέρδη δικαιώματα ψήφου του φορολογούμενου που προβαίνει στη διανομή,
 - β) το ελάχιστο ποσοστό κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής διακρατείται για τουλάχιστον 24 μήνες, και
 - γ) η νομική οντότητα που εισπράττει :
 - i) έχει μία από τις νομικές μορφές που αναφέρονται στο Παράρτημα της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε,
 - ii) έχει τη φορολογική κατοικία του σε Κράτος Μέλος της ΕΕ σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω Κράτους και δεν θεωρείται ότι έχει φορολογική κατοικία εκτός της ΕΕ δυνάμει συμβάσεως διπλής φορολογίας με τρίτο κράτος, και
 - iii) υπόκειται σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο σημείο γ του Άρθρου 3 της Οδηγίας 90/435/ΕΟΚ σχετικά με το κοινό φορολογικό καθεστώς το οποίο ισχύει για τις μητρικές και τις θυγατρικές εταιρείες διαφορετικών κρατών μελών, όπως αυτή

τροποποιήθηκε, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή φορολογικής απαλλαγής.

2. Ανεξάρτητα από το Άρθρο 55, δεν παρακρατείται φόρος από τόκους και δικαιώματα (royalties) που καταβάλλονται σε νομική οντότητα η οποία αναφέρεται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/EK για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων διαφορετικών κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε, εφόσον:
- α) η νομική οντότητα που εισπράττει κατέχει μετοχές, μερίδια ή συμμετοχή τουλάχιστον 10%, βάσει αξίας ή αριθμού, στο μετοχικό κεφάλαιο ή δικαιώματα ψήφου του φορολογούμενου που προβαίνει στην καταβολή,
 - β) το ελάχιστο ποσοστό κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής διακρατείται για τουλάχιστον 24 μήνες, και
 - γ) η νομική οντότητα που εισπράττει :
 - i) έχει μία από τις νομικές μορφές που αναφέρονται στο Παράρτημα της Οδηγίας 2003/49/EK για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων διαφορετικών κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε,
 - ii) έχει τη φορολογική κατοικία του σε Κράτος Μέλος της ΕΕ σύμφωνα με το δίκαιο του εν λόγω Κράτους και δεν θεωρείται ότι έχει φορολογική κατοικία εκτός της ΕΕ δυνάμει συμβάσεως διπλής φορολογίας με τρίτο κράτος, και
 - iii) υπόκειται σε έναν από τους φόρους που αναφέρονται στο σημείο γ. του Άρθρου 3 της Οδηγία 2003/49/EK για την καθιέρωση κοινού συστήματος φορολόγησης των τόκων και των δικαιωμάτων που καταβάλλονται μεταξύ συνδεδεμένων προσώπων διαφορετικών κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε, χωρίς τη δυνατότητα επιλογής ή φορολογικής απαλλαγής.

3. Εάν ένας φορολογούμενος που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα διανείμει μέρισμα, καταβάλλει τόκους ή δικαιώματα σε νομική οντότητα η οποία δεν έχει συμπληρώσει 24 μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής αλλά κατά τα λοιπά πληροί τους όρους των παραγράφων 1 και 2 ανωτέρω, φορολογούμενος που έχει τη φορολογική έδρα του στην Ελλάδα δύναται προσωρινώς να μην προβεί σε παρακράτηση φόρου εφόσον καταθέσει (τραπεζική) εγγύηση στη Φορολογική Διοίκηση ποσού ίσου προς:

συντελεστής παρακράτησης

X διανεμηθέν ή καταβληθέν ποσό

1 -/- συντελεστής παρακράτησης

Η Φορολογική Διοίκηση δύναται να απαιτήσει κατάπτωση της εγγύησης εάν η νομική οντότητα που εισέπραξε τα ποσά δεν διακρατήσει το ελάχιστο ποσοστό κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής για τουλάχιστον 24 μήνες. Η απαλλαγή από την υποχρέωση παρακράτησης φόρου καθίσταται οριστική, και η εγγύηση λήγει την ημερομηνία κατά την οποία συμπληρώνονται 24 μήνες διακράτησης του ελάχιστου ποσοστού κατοχής μετοχών ή μεριδίων ή συμμετοχής.

Άρθρο 58—Συντελεστής παρακράτησης φόρου

1. Οι συντελεστές παρακράτησης φόρου είναι οι εξής:
- α) για μερίσματα και παρόμοιες πληρωμές: 10%
 - β) για τόκους: 15%
 - γ) για δικαιώματα (royalties) και λοιπές πληρωμές: 20%.
 - δ) για πληρωμές για την παροχή υπηρεσιών καλλιτεχνών και αθλητών: 20%
 - ε) για αμοιβές για τεχνικές υπηρεσίες, αμοιβές διοίκησης, αμοιβές για συμβουλευτικές υπηρεσίες και άλλες αμοιβές για παρόμοιες υπηρεσίες: 20%

2. Η παρακράτηση φόρου εξαντλεί τη φορολογική υποχρέωση σε περίπτωση που ο αποδέκτης της πληρωμής που υπόκειται σε παρακράτηση φόρου είναι φυσικό πρόσωπο που έχει τη φορολογική κατοικία του στην Ελλάδα ή νομική οντότητα που δεν έχει τη φορολογική κατοικία του και δεν διατηρεί μόνιμη εγκατάσταση στην Ελλάδα.

ΜΕΡΟΣ 5 – ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ

Άρθρο 59—Υποβολή φορολογικής δήλωσης

1. Κάθε φυσικό πρόσωπο που αποκτά φορολογητέο εισόδημα συντάσσει ετήσια φορολογική δήλωση στο έντυπο που ορίζει η Φορολογική Διοίκηση και υποβάλλουν την ετήσια φορολογική δήλωσή τους στη Φορολογική Διοίκηση πριν την 1^η Απριλίου του επόμενου φορολογικού έτους.
2. Οι παρακάτω φορολογούμενοι απαλλάσσονται από την υποχρέωση υποβολής ετήσιας φορολογικής δήλωσης της παραγράφου 1:
 - α) φορολογούμενοι οι οποίοι αποκτούν εισόδημα από μισθωτή εργασία το οποίο υπόκειται σε παρακράτηση φόρου στην πηγή, ή/και
 - β) φορολογούμενοι οι οποίοι αποκτούν αποκλειστικά και μόνο εισόδημα από επενδύσεις το οποίο υπόκειται σε παρακράτηση φόρου σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Παρακράτηση φόρου].
3. Τα φυσικά πρόσωπα που έχουν τη φορολογική τους κατοικία στην Ελλάδα και αποκτούν εισόδημα από μισθωτή εργασία από περισσότερους του ενός εργοδότες ή που αποκτούν περιστασιακό εισόδημα από μισθωτή εργασία δύνανται να υποβάλλουν ετήσια δήλωση, σύμφωνα με την παράγραφο 1, προκειμένου να αξιώνουν επιστροφή φόρου εισοδήματος που έχει αποδοθεί. Δεν θα δίδονται επιστροφές φόρων κάτω των 50 ευρώ.
4. Το οφειλόμενο ποσό φόρου εισοδήματος υπολογίζεται με βάση την ετήσια φορολογική δήλωση και μειώνεται κατά τα εξής ποσά:
 - α) το ποσό παρακράτησης φόρου σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Φόρος παρακράτησης];
 - β) τις προκαταβολές που αποδόθηκαν στη διάρκεια του φορολογικού έτους σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Προκαταβολές], και
 - γ) την πίστωση φόρου αλλοδαπής σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Πίστωση φόρου αλλοδαπής].Ο φορολογούμενος καταβάλλει το οφειλόμενο ποσό φόρου στον Κρατικό Προϋπολογισμό πριν την προθεσμία υποβολής ετήσιας φορολογικής δήλωσης.

Άρθρο 60—Υποβολή δήλωσης απόδοσης παρακρατούμενου φόρου

Ο υπόχρεος σε παρακράτηση οφείλει να υποβάλλει φορολογική δήλωση στο έντυπο που ορίζει η Φορολογική Διοίκηση και να αποδίδει τον παρακρατούμενο φόρο σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Παρακράτηση φόρου] στον Κρατικό Προϋπολογισμό εντός 5 ημερών από την πληρωμή.

Άρθρο 61—Τριμηνιαίες προκαταβολές φόρου

1. Στη διάρκεια του οικείου φορολογικού έτους, κάθε φορολογούμενος (φυσικό πρόσωπο ή νομική οντότητα) που αποκτά εισόδημα από επιχειρηματική δραστηριότητα, προκαταβάλλει στον Κρατικό Προϋπολογισμό το αργότερο μέχρι την 31^η Ιουλίου, την 31^η Οκτωβρίου και την 31^η Ιανουαρίου τριάντα (30) τοις εκατό έκαστη φορά του οφειλόμενου φόρου, όπως αυτός υπολογίστηκε με βάση τη φορολογική δήλωση του προηγούμενου έτους ή τυχόν πράξη προσδιορισμού φόρου σε σχέση με το προηγούμενο έτος, όποιο ποσό είναι υψηλότερο. Η εν λόγω προκαταβολή μειώνεται

κατά το ποσό του φόρου παρακράτησης σύμφωνα με το Άρθρο xxx [Παρακράτηση φόρου] στη διάρκεια των προηγούμενων τριών (3) μηνών.

2. Εάν έχει επιτραπεί στο φορολογούμενος να χρησιμοποιεί φορολογικό έτος το οποίο δεν συμπίπτει με το ημερολογιακό έτος, οι τριμηνιαίες προκαταβολές, υπολογιζόμενες σύμφωνα με την παράγραφο 1, θα καθίστανται πληρωτέες το αργότερο την τελευταία ημέρα του έκτου, ένατου και δωδέκατου ημερολογιακού μήνα μετά τον ημερολογιακό μήνα κατά τον οποίο έληξε το προηγούμενο φορολογικό έτος.

3. Εάν ο φορολογούμενος έκανε έναρξη της επαγγελματικής/επιχειρηματικής του δραστηριότητας στη διάρκεια του προηγούμενου φορολογικού έτους, η τριμηνιαία προκαταβολή λογίζεται ως το τριάντα (30) τοις εκατό του οφειλόμενου ποσού φόρου της προηγούμενης φορολογικής περιόδου δια τον αριθμό των μηνών κατά τους οποίους ο φορολογούμενος διενεργούσε επιχειρηματική δραστηριότητα επί δώδεκα (12).

4. Εάν ο φορολογούμενος κάνει έναρξη της επαγγελματικής/επιχειρηματικής του δραστηριότητας στη διάρκεια του οικείου φορολογικού έτους ή υπέστη ζημία στη διάρκεια του προηγούμενου φορολογικού έτους, η τριμηνιαία προκαταβολή λογίζεται ως το ενενήντα (90) τοις εκατό του εκτιμώμενου οφειλόμενου φόρου κατά το οικείο έτος, όπως παρέχεται από το φορολογούμενο, δια τον υπόλοιπο αριθμό οφειλόμενων πληρωμών σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2 στο οικείο φορολογικό έτος.

5. Εάν ο φορολογούμενος επιβεβαιώσει στη Φορολογική Διοίκηση, οποιαδήποτε στιγμή στη διάρκεια του φορολογικού έτους, ότι ο οφειλόμενος φόρος για το οικείο φορολογικό έτος θα είναι άνω του είκοσι (20) εκατό χαμηλότερος από τον οφειλόμενο φόρο του προηγούμενου έτους, η Φορολογική Διοίκηση θα μειώνει τις υπόλοιπες τριμηνιαίες προκαταβολές αναλόγως.

6. Εάν η Φορολογική Διοίκηση εκτιμήσει ότι ο οφειλόμενος φόρος κατά τα οικεία φορολογικά έτος θα υπερβεί κατά περισσότερο από είκοσι (20) τοις εκατό τον οφειλόμενο φόρο του προηγούμενου έτους, δύναται να αυξήσει τις υπόλοιπες τριμηνιαίες προκαταβολές αναλόγως.

ΜΕΡΟΣ 6—ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 62—Μεταβατικές διατάξεις

[...]

Άρθρο 63—Θέση σε ισχύ

-- -- --
[ΤΕΛΟΣ]